

Gradnja novega vrtca v Markovcih na tnalu občinske politike. Zakaj nasprotovanja?

Poletje je čas številnih prireditev. Tudi v občini Markovci se je v minulih dneh veliko dogajalo.

V tokratni številki: nagradna križanka in nagradni natečaj za Naj fotografijo poletja 2011.

LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilno občine Markovci

Leto 12, številka 4, julij 2011

Foto: MZ

Julij je mesec žetve.

Novo vodstvo SOS

Skupnost občin Slovenije, v katero je vključena tudi občina Markovci, je nedavno dobila novo vodstvo. Tokrat so prvič volili po novem sistemu v tri sekcije. V skupini mestnih občin je bil izvoljen mariborski župan Franc Kangler, ki je skupnosti predsedoval doslej. Sekcijo sedeži upravnih enot bo vodil župan Slovenske Bistrice Ivan Žagar, sekcijo ostale občine pa župan Miklavža Leo Kremžar. Tokratne volitve so bile zaradi spremembe statuta na februarjski seji skupščine drugačne, saj so občine po novem razdeljene v tri sekcije, je poudarila generalna sekretarka skupnosti Jasmina Vidmar. Vsaka izmed teh skupin ima svoje lastno predsedstvo, ki se vsakih 16 mesecev menja na čelu organizacije. S tem so želeli dati glas vsem skupinam občin, saj bodo tako lahko tudi manjše občine poskrbele, da pridejo njihovi problemi v obravnavo, je dejala Vidmarjeva. Sicer pa so na seji skupščine predstavili tudi projekt 3D javne razgrnitve, za katerega je skupnost v lanskem letu pridobila evropska sredstva. Gre za spletno stran, na kateri lahko občine predstavljajo različne javne razgrnitve v tridimenzionalni obliki. Kot pojasnjuje Vidmarjeva, bodo lahko občani s tem zelo natančno videli spremenjene prostorske plane v realistični obliki.

STA

Poročamo o dopisni in 6. redni seji občinskega sveta

25. maja 2011 so markovski svetniki preko dopisne seje potrdili spremembo letnega programa športa za leto 2011, 15. junija pa je bila 6. redna seja občinskega sveta. Na dnevnem redu se je znašlo kar 13 točk s posameznimi podtočkami.

Po izčrpnih razlagi predstavnika LEX-Localisa iz Maribora so svetniki sprejeli Osnutek odloka o načinu opravljanja rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v občini Markovci ter osnutek Odloka o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje rednega vzdrževanja občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v občini Markovci. S sprejemom omenjenih osnutkov odlokov občina sledi zakonodaji, ki zahteva, da se gospodarske javne službe oddajo v upravljanje in vzdrževanje izbranemu koncesionarju. Po skrajšanem postopku so sprejeli tudi Odlok o urejanju javne razsvetljave, ki določa način opravljanja – vzdrževanja javne razsvetljave, semaforjev in druge prometne signalizacije v naseljih. Predlaganega Odloka o javnem redu in miru na območju občine Markovci, ki je nastal prav tako na podlagi zahtev nove zakonodaje in ki ga je izčrpno obrazložil predstavnik skupne občinske uprave, svetniki niso sprejeli, saj je bilo enako število svetnikov »za« kot »proti« odloku. Sporne so bile predvsem višine glob za posamezne kršitve določil odloka. Sprejeli pa so Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Karol Pahor Ptuj. Tudi ta je nastal kot posledica sprememb zakonodaje na področju šol-

stva in po priporočilu inšpekcijskih služb. Sledila je obravnava poslovnega načrta izvajanja dejavnosti obvezne občinske gospodarske javne službe, oskrbe s pitno vodo v občini, ki so ga občinski svetniki potrdili, s tem pa tudi zagotovili ceno vode za leto 2011 v višini 0,6337 €/m³. K tej ceni se prišteje še proporcionalni del omrežnine, ki znaša 2,10 € mesečno za vodomer DN 13. V nadaljevanju so svetniki potrdili ceno storitve pomoči družini na domu od 1.7.2011, po tem, ko je država prenehala subvencionirati storitev pomoči družini. Cena ostaja za uporabnika nespremenjena, to je 4,10 € na uro, kar pomeni, da bo občina sofinancirala storitev razlike

v višini 77,4 % oziroma 14,04 € na uro storitve. Pomoč se bo še naprej izvajala preko Centra za socialno delo Ptuj. Ob imenovanju predstavnika ustanovitelja v Svet zavoda OŠ dr. Ljudevita Pivka Ptuj le-tega niso imenovali, saj se je pet svetnikov opredelilo za nov predlog, to je za Valerijo Fišinger, pet svetnikov pa za dosedanega predstavnika Franca Kekca. Tako bodo predstavnika ponovno imenovali na septembrski seji občinskega sveta. So pa občinski svetniki v celoti potrdili dopolnitev letnega načrta pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine za leto 2011 in načrt oddaje nepremičnega premoženja v najem za leto 2011.

V sklopu premoženjskopравnih zadev so sklenili, da se odda v najem poslovni prostor v t.i. mlekarini v Stojncih društvu Godba na pihala in društvu Maska Stojnci. Nadalje so sklenili, da se ponovno oceni trasa t.i. vaške gmajne v Prvencih, ki je namenjena prodaji posameznim sedanjim koristnikom. Sedaj ocenjeno vrednost 10 €/m² so svetniki ocenili kot previsoko. Sprejeli so tudi sklep, da se občina odpove predkupni pravici na nepremičnini v obrtni coni Novi Jork, parc. št. 258/14 k.o. Nova vas pri Markovcih, ki jo namerava sedanji lastnik prodati novemu kupcu oziroma investitorju. Sklenili so tudi, da se s 1.1.2012 odpove zakupno pogodbo dosedanjemu najemniku parc. št. 1105/325 k.o. Zabovci in da se Elektru Maribor da služnostna pravica na parc. št. 823/2 in 825/4 k.o. Nova vas pri Markovcih za izgradnjo in vzdrževanje hišnega priključka, ki se napaja iz TP Obrtna cona Novi Jork 2 T-725 na na parc. št. 490/3 k.o. Markovci za predstavitev EE infrastrukture zaradi izgradnje poslovno stanovanjskega objekta v Markovcih. Predstavnik skupne občinske uprave je svetnike seznanil še z Oceno izvajanja občinskega programa varnosti občine Markovci v letu 2010. Ker so ocenili, da so bili zastavljeni cilji doseženi, so sklep o oceni občinskega programa tudi potrdili. Po nekaj zanimivih, a tudi malce provokativnih, vprašanih in pobudah svetnikov je bila 6. seja markovskega občinskega sveta zaključena.

Foto: MZ

Za vzdrževanje občinskih javnih cest in drugih prometnih površin v občini Markovci bo v bodoče skrbel koncesionar.

Z županom o gradnji vrtca in drugih načrtih

Vse od začetka mandata in v času predvolilne kampanje je župan Milan Gabrovec med prioriteta del v svojem mandatu navajal gradnjo novega vrtca. Po tem, ko je bilo izdelanih tudi nekaj idejnih zasnov in ko je bil objekt kot tak predstavljen v javnosti, je projekt s strani Sveta staršev, Vzgojiteljskega zbora in Sveta zavoda OŠ Markovci naletel na neodobravnje. S svojim nestrinjanjem so zgoraj navedeni organi župana Milana Gabrovca tudi pisno seznanili.

V glavnem se pripombe nanašajo na lokacijo, ki je predvidena ob pokopališču, pa tudi na etažnost objekta, za katerega se načrtuje nadstropna gradnja. V zvezi s slednjim naj bi podpisniki pisma izrazili zaskrbljenost za varnost otrok, ki bodo bivali v nadstropju. Župan Gabrovec očitke zavrača in pojasnjuje: »Glede gradnje v bližini pokopališča sam nimam pomislekov. Tako rojstvo kot smrt sta del našega življenja in ju je kot taka potrebno sprejeti. Vrtec, kot ga načrtujemo, bo lep in z vsemi zakonskimi določitvami pravilno umeščen objekt v prostor občinskega središča občine Markovci. Obenem je ta lokacija primerna tudi zaradi povezovalne ceste, ki je predvidena na glavno regionalno cesto Ptuj – Zavrč. Povezovalno cesto bi speljali po že obstoječi poljski poti, na regionalni cesti pa bi namesto križišča za Novi Jork (pri drevesnici) naredili krožišče. Tako bi ta nova povezovalna cesta postala glavna pot do šole – torej neposredno iz krožišča na regionalni cesti do šole in vrtca. O gradnji krožišča se dogovarjamo z republiško direkcijo za ceste. Po zagotovilih, ki jih imamo, naj bi se zdaj pripravljali projekti, ki bi jih država v program uvrstila prihodnje leto. Takrat naj bi se zagotovila tudi sredstva za izgradnjo. Tudi v tem, da bo vrtec grajen kot enonadstropni objekt, ne vidim nič slabega. Številni slovenski vrtci so bodisi nadstropni bodisi mansardni, pa imajo prav tako zagotovljeno varnost otrok. V Benediktu, kjer sem ravnatelj na osnovni šoli, imamo takšen vrtec in se v štirih letih zaradi tega še ni poškodoval noben otrok. Vrtec, kot ga načrtujemo, bo grajen v skladu z normativi in standardi. V kolikor bi se odločili za gradnjo v eni etaži, bi potrebovali večjo površino zemljišča, za kar pa na tem mestu ni prostora. Če pa bi razmišljali o popolnoma novi lokaciji vrtca in bi šli v nakup zemljišča, pa bi to naložbo podražilo za okrog 500.000 evrov.

Med ljudmi je slišati, da delamo na pa-

Foto: MZ

Župan Milan Gabrovec: »Vrtec, kot ga načrtujemo, bo lep in z vsemi zakonskimi določitvami pravilno umeščen objekt v prostor občinskega središča občine Markovci.«

met. Tudi s tem se ne strinjam. Trdim, da smo se urejanja šolskega prostora lotili načrtno. In prav zato bomo šli v gradnjo novega vrteškega poslopja, ki bi moralo služiti vsaj naslednjih 50 let.«

Naslednji očitek, ki ga navajajo podpisniki pisma, je, da poslopje novega vrtca ne bo povezano z večnamensko dvorano. Župan Gabrovec odgovarja: »Smo ena redkih občin, kjer so šola, vrtec ter večnamenska dvorana povezani. Da so objekti povezani, je gotovo prednost in sem zadovoljen, da je tako. Po drugi strani pa je 90 odstotkov vrtcev v Sloveniji, ki dvorane, kot je naša, niti nimajo v svoji bližini, kaj šele da bi bili z njo povezani. In če se zdaj vrnem na prvi očitek, ki govori o neprimernosti lokacije v bližini pokopališča, moram pojasniti, da v kolikor bi spremenili lokacijo, pa potem zares ne bi bilo več nobene možnosti za povezovalno vrtačo z dvorano.

Ko bo zgrajen nov vrtec, se bodo sprostil prostori v osnovni šoli. Šola bo lahko v te prostore preselila svoje dejavnosti, prav tako bomo zunanja igrala novega vrtca namestili na lokacijo, kjer igra otrok za izvajanje šolskega pouka ne bo moteča. Menim, da so igrala otrok zdaj veliko bližje šolskim učilnicam kot bodo v prihodnje ob novem vrtcu.«

Starši otrok so prav tako zaskrbljeni,

kako bo s kakovostjo hrane, saj v poslopju vrtca ni predvidena lastna kuhinja. »Res je, da hrana med prenosom nekoliko izgubi na temperaturi. V vrtcih, ki imajo po več enot na različnih lokacijah, imajo prav tako eno centralno kuhinjo in hrano do posameznih enot razvažajo. V vrtcu načrtujemo samo razdelilno kuhinjo, to pa iz razloga, ker bomo novo veliko moderno šolsko kuhinjo, ki bo povezana z razdelilno v vrtcu, uredili v novi šoli. Še enkrat naj poudarim, da zadev ne delamo na pamet. K projektiranju in načrtovanju smo povabili strokovnjake, ki poznajo standarde in normative za gradnjo predšolskih in šolskih objektov. Zato ostajamo pri projektu, kot je načrtovan. Glede na to, da smo se načrtno lotili reševanja prostorske ureditve vrtca, saj ne uvajamo iz leta v leto novih oddelkov na račun odvzemanja učilnic osnovni šoli, bi pričakoval več soglasja in odobranja pri teh projektih. Na očitke podpisnikov pisma bom seveda odgovoril tudi pisno, lahko pa se z njimi sestnem in jim pojasnim svoja stališča.«

Gradnja novega vrtca in šole pa sta samo del predvidene ureditve središča občine Markovci. Že to poletje bodo zrušili stari zadružni dom in pričeli z gradnjo modernega poslovno-stanovanjskega objekta. Župan Gabrovec pravi, da so zdaj uredili pravno-formalna razmerja o lastništvu, ki so podlaga za to, da investitor (podjetje MCK) v sodelovanju z občino začne postopek pridobivanja gradbenega dovoljenja. Podjetje MCK bo zgradilo sam objekt, občina pa bo uredila okolico – trg in pripadajočo cestno infrastrukturo.

Trg pred novim poslopijem bo velik okrog 600 kvadratnih metrov, na njem pa bodo postavili klopi in fontano, tako da bo prostor primeren tudi za druženje krajanov in za manjše prireditve.

Ureditev središča Markovcev predvideva tudi gradnjo doma za starejše občane ali varovanih stanovanj, ob cesti med pokopališčem in župniščem je predvidena zasaditev drevoreda. Zemljišča med obstoječimi športnimi igrišči ter regionalno cesto pa bodo namenjena za individualno pozidavo ali še kakšen večstanovanjski objekt.

Podrobno predstavitev o prenovi središča Markovcev si lahko ogledate tudi v videu, ki je objavljen na spletni strani www.markovci.si, zavihek Video. Župan Gabrovec pa dodaja, da se bo podobna strategija ureditve občinskega središča, kot se zdaj izdeluje za Markovce, v prihodnje pripravila za vse vasi v občini.

Med projekti, ki se še načrtujejo za v bodoče, je tudi gradnja kolesarske steze ob regionalni cesti Ptuj – Zavrč in magistralni cesti Ptuj – Ormož. Za mlade naj bi uredili »skate park«, v mesecu septembru pa namerava občina pristopiti k dolgoročni pripravi strategije razvoja. Med načrti sta tudi ureditev prostorov v mansardi občinskega poslopja (za potrebe društev in političnih strank) ter etnografskega muzeja, ki bi ga naj prav tako umestili v občinsko poslopje. Ob vseh naštetih naložbah pa je seveda med ljudmi v občini potrebno ohraniti vrednote, kot so druženje ter ohranjanje kulturne dediščine, šeg in navad. Prav zato župan obljublja podporo tudi tem področjem in nasploh društvenim aktivnostim: »Ob zagotavljanju osnovnih življenjskih standardov in socialne varnosti je potrebno pozornost nameniti tudi ljubiteljski dejavnosti, športu, gasilstvu in drugim pristoječim aktivnostim. In tudi tem področjem bomo v prihodnje namenili našo pozornost.«

Ker smo sredi poletja, ko ste mnogi že na zasluženih počitnicah, vam župan Milan Gabrovec želi kar se da prijeten dopust in brezskrbne počitniške dni.

Mojca Zemljarič

Župan Milan Gabrovec v članku omenja gradnjo krožišča na regionalni cesti Ptuj – Zavrč, in sicer na odcepu za Novi Jork pri drevesnici. Glede na to, da je eno križišče nižje (pri deponiji) veliko bolj nevarno, saj je terjalo že nekaj smrtnih žrtev, nas je zanimalo, zakaj se krožišče ne bi uredilo na odseku, ki velja za bolj nevarnega. »Če bi krožišče naredili nižje, ne bi imeli neposredne povezave z regionalne ceste do novega vrtca. Menim, da se bo promet zaradi krožišča pri drevesnici posledično umiril in tako naslednje križišče za Novo vas oziroma pokopališče ne bi smelo biti več tako nevarno.«

SLIKOPLESKARSTVO
DEMIT FASADE

- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela

Jože VOGLAR s.p.

GSM: 041 226 204

Zabovci 98,
2281 Markovci
Tel.: 02/766 90 91

V občini v letu 2011 kar deset večjih gradbišč

Zaključek izgradnje kanalizacije v naselju Borovci, sekundarne kanalizacije v naselju Stojnci, pričetek gradnje kanalizacije v naselju Sobotinci in zaselku »Vopošna« v Bukovcih, dograditev čistilne naprave Markovci, rekonstrukcija ceste Bukovci – Novi Jork, rekonstrukcija ceste Novi Jork – Sobotinci, izgradnja javne poti v naselju Bukovci z navezavo na javno pot 829020, komunalno opremljanje obrtne cone Novi Jork, izgradnja vrtca ...

To je le nekaj večjih investicij, ki jih oziroma jih bo občina Markovci izvajala še v letošnjem letu. Če k temu prištejemo še večje investicije, kjer občina Markovci ni udeležena kot investitor, kot so na primer izgradnja male hidroelektrarne v Markovcih, izgradnja poslovnega centra Markovci, izgradnja kmetijske trgovine Markovci in poslovnega objekta v obrtni coni Novi Jork, lahko rečemo, da imamo na območju naše občine v letu 2011 eno samo veliko gradbišče.

Na področju izgradnje kanalizacije je bilo veliko napisanega, dodati je potrebno le to, da v drugi polovici meseca julija

pričnemo z izgradnjo kanalizacije v naselju Bukovci, zaselek »Vopošna«. Gre za izgradnjo kanala, ki ne bo financiran iz skupnega projekta »Zaščita kakovosti podtalnice Dravskega in Ptujkega polja«. Tudi omenjeni odsek kanalizacije, tako kot »Sekundarna kanalizacija Stojnci« se bo gradil »na zalogo« oz. ne bo v funkciji, dokler ne bo realizirana II. faza projekta »Zaščita kakovosti podtalnice Dravskega in Ptujkega polja«. Čemu torej predčasna gradnja? Gre predvsem za dodaten argument pri vlogi za sofinanciranje II. faze projekta na MOP-u, seveda pa bo tudi ta kanalizacijski odsek takoj po zaključku II. faze izgradnje kanalizacije v funkciji. Za izgradnjo omenjenega odseka kanalizacije je bilo izbrano gradbeno podjetje GMG ELMONT d.o.o. iz Ptuja. Predračunska vrednost investicije brez DDV je 125.267,87 evrov.

V mesecu juliju je bila izvedena rekonstrukcija ceste Bukovci - Novi Jork. Gre za povezovalno cesto Bukovci - Novi Jork v skupni dolžini 2,2 kilometra, širina asfaltna prevleke pa je 5 metrov. Omenjeno cesto deli distribucijski kanal HE Formin, ki jo povezuje most širine vozišča 3 me-

tre. Most je v lasti Dravskih elektrarn. Omenjeni most je predviden za rekonstrukcijo, ki vključuje tudi širitev vozniških površin. Dela se bodo izvajala v jesenskem času. Za izgradnjo vrtca se intenzivno pridobiva tehnična dokumentacija in urejajo pripravljala dela za izgradnjo. Predvsem gre za prestatitev 20 kV daljnovoda, ki prečka zemljišče, kjer je predvidena novogradnja. Omenjene so tudi investicije, kjer občina Markovci ni finančno udeležena, kljub temu pa so zelo pomembne za občane. Izpostaviti je potrebno izgradnjo male hidroelektrarne na jezeru v Markovcih, moči 2 x 400 kW, katere investitor je družba Dravske elektrarne Maribor. V fazi pridobivanja soglasja za izgradnjo objekta je bilo s strani okoliških vaščanov, ki imajo obdelovalna zemljišča na desnem bregu stare struge Drave precej negotovanja zaradi zapore ceste

Foto: Branko Zorko

Rekonstrukcija ceste Bukovci - Novi Jork

v času gradnje, saj bi jim zapora ceste precej otežila spravilo pridelkov. Zaradi omenjenega se je investitor odločil za izgradnjočasne premostitve ceste čez strugo reke Drave v podslapju jezusa. S tem bo v času gradnje omogočen prehod za manjše kmetijske stroje.

Vsekakor se nam tudi v prihodnosti obeta pestrost na področju investicij, nekoliko manj na urejanju komunalne infrastrukture, več pa na ostalih projektih.

Branko Zorko
Občinska uprava

Počastitev praznika in 20. obletnice samostojnosti

Na predvečer državnega praznika je Kulturno umetniško društvo Markovski zvon pripravilo občinsko prireditev v počastitev dneva državnosti in letošnje 20. obletnice samostojne Slovenije.

Ob 19. uri je bila v farni cerkvi maša za domovino, po njej pa kulturni program v poročni dvorani občinske stavbe. V njo nas je pregnalo slabo vreme, sicer pa prireditev vselej poteka ob lipi na župnijskem dvorišču.

Spomnili smo se preteklih let naše države in praznik obogatili z domovinskimi pesmimi. Zbrane je nagovoril podžupan naše občine, Franc Rožanc, ki je med drugim povedal: »Na osnovi vseh naravnih lepot in danosti, ki jih premore Slovenija, na osnovi vsega, kar so naši predniki naredili v preteklosti, lahko in zmoremo s skupnimi močmi poskrbeti za svetlo prihodnost. To pa ni več naša pravica, ampak predvsem dolžnost. Dolžnost kot zahvala za vse, kar nam je bilo danega, da smo danes lahko tukaj kot suveren in samostojen narod, in tudi dolžnost, da vse to ohranjamo in negujemo za bodoče rodove.

Naša slovenska lipa, simbolično posajena in blagoslovljena v čast rojstnemu dnevu naše države, je zrasla. Letošnje leto je zopet večja, pognala je močnejše korenine. Rasla in cvetela bo naprej. Pod njeno krošnjo bo dovolj prostora za nas vse.«

Alenka Rožanc

Tudi v Markovcih postavili drog za izobešanje žalne zastave

Vaški odbor Markovci, ki mu predseduje Franc Cimerman, je na pobudo vaščanov sklenil, da se v vasi postavi drog za izobešanje žalne zastave. Postavili so ga zraven kapelice Marije Pomagaj, ki stoji v središču vasi. V občini večina vasi že izobeša žalno zastavo. Tako bo odslej tudi v Markovcih.

Marija Prelog

Foto: arhiv KUD

Program občinske prireditve ob Dnevu državnosti sta povezovala Metka Golob in Matic Veršič.

Foto: DT

Dan državnosti in 20. obletnico samostojnosti so zaznamovali tudi v Zabovcih, na livadi ob vaški lipi. Slovesnost je bila na dan praznika, 25. junija, program prireditve pa je pripravila Danica Tement.

V spomin padlim v času NOB

V soboto, 2. julija, je v Prvencih potekala svečanost v spomin padlim kurirjem 4. marca 1945 v Prvencih in 43 padlim iz občine Markovci. Spominski dogodek so pripravili Zveza borcev za vrednote NOB Občine Markovci, Občina Markovci in Prosvetno društvo Prvenci – Strelci.

Padlim so se poklonili s kulturnim programom in nagovori, pred spominsko obeležje pa so položili tudi cvetje in sveče. Predsednik Zveze borcev za vrednote NOB občine Markovci Franc Toplak se je v nagovoru dotaknil leta 1975, ko so krajanje Prvencev in Strelcev samoiniciativno zbrali denar in ob 30. obletnici osvoboditve postavili obeležje v spomin padlim v narodno osvobodilnem boju. »S postavitvijo spomenika se je ustanovilo tudi

Prosvetno društvo Prvenci – Strelci, začel se je graditi prosvetni dom, s tem pa se je na vasi začelo tudi kulturno življenje,« je v nagovoru dejal Toplak in dodal: »Na-

Foto: MZ

Predsednik Zveze borcev za vrednote NOB občine Markovci Franc Toplak

men današnje prireditve je obuditi spomin na vse tiste, ki so padli za svobodo in opomniti tiste, ki želijo spreminjati zgodovino, da smo bili na strani zmagovalcev druge svetovne vojne. Če se ozremo v čas od leta 1991 do danes, pa ugotovimo, da so vrednote dela in spoštovanja ljudi iz leta v leto na nižji ravni ter da je razlika med bogatimi in revnimi vedno večja.«

Slavnostni govornik na spominski slovesnosti v Prvencih je bil Stanko Lepej, član glavnega odbora Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije, kulturno noto dogodku pa so dodali pevci MoPZ Markovci pod vodstvom zborovodja Srečka Zavca ter recitatorji Katja Kovačič, Barbara Völkner, Danijel Toš, Domen Zver in Janja Golc.

Mojca Zemljarič

Volilni zbor občinskega odbora in Tabor NSi

V četrtek, 16. junija 2011, so se člani in gostje zbrali na volilnem zboru, kjer so pregledali opravljeno delo v preteklem obdobju in izvolili novo sestavo občinskega odbora stranke NSi.

Dosedanji predsednik občinskega odbora Franc Rožanc je v svojem poročilu ocenil in analiziral delo preteklega leta ter zastavil cilje, ki jih želi občinski odbor NSi doseči v prihodnje. Vsako prihajajoče leto terja nove izzive, nove pristope in nove vsebine, na katere mora občinski odbor odgovorno in profesionalno odreagirati. Vsak član občinskega odbora NSi Markovci je poklican, da kritično in objektivno ocenjuje delovanje odbora in predlaga rešitve v korist krajanov in stranke. Pri tem nas združujejo skupne vrednote, cilji in program, ki jih želimo uresničiti, da bi zagotovili večjo blaginjo občanov.

Temeljno delo občinskega odbora Markovci je usmerjanje svetniške skupine NSi v vseh pomembnih odločitvah občinskega sveta. Posebna pozornost se posveča pripravam predloga občinske-

ga proračuna in usklajevanju na samem občinskem svetu, saj mora sprejeti proračun občine odražati enakomeren razvoj vseh vasi in vseh delov občine.

Tako predsednik Rožanc kakor tudi tajnik Darko Meznarič sta se v svojem poročilu dotaknila lanskih lokalnih volitev, dela stare in nove sestave svetniške skupine NSi ter ostalih aktivnosti, ki jih je izvajal občinski odbor v preteklosti.

V svojem poročilu se je predsednik Rožanc še enkrat zahvalil vsem članom, posebej še volilnemu štabu, ki so žrtvovali svoj dragoceni čas in z neizmerno vneto in zagnanostjo delali ves čas volilne kampanje. Opravljeno delo je pustilo trdne temelje, na katerih bo odbor lahko gradil prihodnje aktivnosti Nove Slovenije v Markovcih.

Volilnega zbor se je zraven gostov iz sosednjih občinskih odborov udeležil tudi član izvršilnega odbora stranke in ormoški župan Alojz Sok. Predstavil je glavne smernice reorganizacije stranke in prisotne seznanil s pripravami na morebitne predčasne parlamentarne volitve.

Ob koncu svojega nagovora je predsednik Rožanc še posvetil nekaj besed o prihodnosti odbora: »Tudi za naš občinski odbor NSi Markovci je prišel čas, ko potrebujemo odločnost, pogum in predvsem modrost pri delu z našim članstvom in pri pridobivanju mladega kadra, ki bo sprejel to odgovornost za delo v prihodnje. Veseli me, da smo to v našem odboru pravočasno zaznali. Z delom za prihodnje lokalne volitve moramo pričeti že danes oziroma smo že pričeli z delom naše svetniške skupine v občinskem svetu in v občinskem odboru NSi.

Ker nam ne more biti vseeno, in verjamem da nam ni, kako se pristopa h ključnim razvojnim korakom naše občine in kako občinska politika skrbi za vsakega posameznika, je edini odgovor na to, da strnemo vrste in še aktivneje sodelujemo pri vseh odločitvah. Kdor ne želi ali ne sodeluje v lokalni politiki, ne skrbi za svoje življenje.«

Občinski odbor Nove Slovenije Markovci je v nedeljo, 12. junija 2011, organiziral izlet v Loško dolino, kjer je potekala tabor stranke NSi, ki je bil vsebinsko posvečen 20. obletnici slovenske državnosti. Tabora in praznovanja se je udeležilo okrog 3500 ljudi, članic in članov ter simpatizerjev Nove Slovenije. Dogodek je priložnost, da se članice in člani NSi iz vseh koncev Slovenije srečajo, sklepajo nova poznanstva in prijateljstva ter se povešijo.

V Loški dolini sta za popolno in zabavno binkoštno nedeljo poskrbela tudi ansambel Roka Žlindre in pevka Tiana.

Foto: arhiv

Volilni zbor Nsi

Prav tako so organizatorji poskrbeli za športni dogodek. V popoldanskih urah je namreč potekala nogometna tekma med ekipo NSi in ekipo PAX (duhovniška nogometna reprezentanca), na kateri je prepričljivo zmagal PAX.

Bližina prizorišča tabora je poskrbela za prijeten sprehod po parku gradu Snežnik, zanimiva je bila tudi notranjost z originalno zbirko pohištva še iz časov zadnjih prebivalcev gradu. V kompleksu gradu se nahaja tudi zanimiv lovsko-polharski muzej. Na poti domov pa smo se udeleženci Tabora ustavili še v Marijini romarski cerkvi v Novi Štifti pri Sodražici, kjer smo si ogledali zanimivo cerkev in poslušali starejšega duhovnika o pripovedovanju zgodovine frančiškanskega samostana.

Darko Meznarič

Foto: arhiv

Na Taboru NSi v Loški dolini

Trgovina VÖLKNER, Portčeva c. 15 (PC Platana), 2250 Ptuj

OBLAČILA ZA VSE PRILOŽNOSTI

VÖLKNER

CECIL

Kenny S. № 0403987 **LISCA LUNA**

Delovni čas:

PON – PET: 8.00 – 19.00, SOB: 8.00 – 12.00

KUPON ZA 10 % POPUST

PRI NAKUPU OBLAČIL V TRGOVINI VÖLKNER

Velja do: 31.8.2011
Popusti se ne seštevajo

Ekskurzija po Nemčiji, Belgiji in Nizozemski

Sredi junija smo se občani, ki smo povezani z delovanjem občine, bodisi kot svetniki, vaški predsedniki, uslužbenci ali člani raznih odborov, udeležili tridnevne ekskurzije v tujino.

Na pot smo se odpravili z avtobusom v večernih urah - skozi Avstrijo, Nemčijo in Belgijo, kjer smo imeli v soboto že »delovno srečanje« v Bruslju. Tam nas je namreč pričakal asistent evropskega poslanca Jelka Kacina. Glede na to, da je bila sobota, si notranjosti evropskega parlamenta nismo mogli ogledati, ob delavnikih pa je parlament na ogled tudi za organizirane skupine. Asistent nam je razložil delovanje evropskega parlamenta, Sveta Evrope, sveta pokrajin oziroma regij Evrope. Bruselj je središče evropske politike in zaposluje čez 1200 ljudi. Med njimi je tudi približno sto Slovencev. Opisal nam je tudi delo Jelka Kacina, saj je njegov delovnik natrpan z različnimi sestanki različnih komisij, katerih član je. V Bruslju smo si ogledali tudi znameniti Atomium, ki predstavlja kemijsko strukturo železa in je bil postavljen leta 1958 na »EXPO 58«. Pot nas je potem vodila do Rotterdama na Nizozemskem, kjer smo tudi prenočili. Naslednje jutro smo si Rotterdam, ki je bil med drugo svetov-

no vojno močno porušen, ogledali iz razglednega stolpa Erasmus. Pred nami so se razprostirali največje svetovno rečno pristanišče, ogromno parkov z zelenjem, številna mestna kolesa. Pot nas je nato peljala do starega mesta Delft, ki je znan po svoji keramiki. Nato smo se ustavili v Den Haagu, upravnem središču južne Holandije, kjer je doma kraljeva družina in je sedež nizozemske vlade. Peljali smo se mimo »evropskih zaporov« in si namočili noge v mrzlem Severnem morju. Popeljali smo se proti Amsterdamu, kjer

smo si v bližini mesta ogledali nekdanjo nizozemsko vas s še delujočimi mlinci na veter, ki jih je nekoč bilo na Nizozemskem ogromno. Sledil je ogled starih obrti (sitarstvo in coklarstvo). Glavno mesto Nizozemske je resnično posebno doživetje, saj doživiš svet v malem. Na natrpanih ulicah srečuješ različne rase in narodnosti ljudi. Amsterdam je finančno in kulturno središče Nizozemske. Različne »svobodne umetnike« je moč srečati na vsakem vogalu ulice. Naredili smo kratki obhod mimo Kraljeve palače, mu-

zeja voščenih lutk, muzeja Van Gogha, hiše Ane Frank, Rdeče ulice in železniške postaje. Prav fascinatno je bilo videti ogromno parkirišče koles pri železniški postaji. Ljudje na Nizozemskem so znani po vožnji s kolesi, ta pa so kar običajna kolesa, ne s številnimi predstavami ali priznanimi znamkami, kot je to pri nas. Med vožnjo po Nizozemski smo si ogledovali številne pašnike s kravami, konji, ovcami. Na vsakih nekaj kilometrov so bile postavljene številne vetrnice za proizvodnjo elektrike, teh smo že veliko videli po vožnji skozi Nemčijo in Belgijo. Nazaj proti domu smo se ustavili še v središču Kölna, kjer smo si ogledali slovito katedralno cerkev sv. Petra in Marije, ki so jo gradili in dograjevali 600 let. Katedrala je pod kulturno zaščito Unesca. Visoka je 157 metrov. Obiskali pa smo tudi muzej čokolade, kjer smo si imeli priložnost ogledati miniaturno proizvodnjo čokolade, prava kakavova zrna in nekdanji transport tega rjavega zlata iz Azije ter Afrike v Evropo.

Vsekakor je ekskurzija bila zelo poučna, saj smo videli mnogo tega, kar bi lahko pospešilo tudi naše gospodarstvo in turizem.

Skupinska fotografija udeležencev ekskurzije

Foto: Marija Prelog

Marija Prelog

KUD Markovski zvon: z dobrimi občutki v poletje

KUD-ovci so si med drugim ogledali znamenito cerkvico v Hrastovljah.

Foto: Jani Tement

Tudi KUD-ovci smo zaključili letošnje pevsko sezono in se predali poletnemu počitku. Preteklo leto je bilo polno najrazličnejših koncertov, nastopov in dogodkov, ki smo jih organizirali in tako sedaj veselo hitimo počitniškim dnevom naproti.

Po uspešno odpetem nastopu na območni reviji pevskega zborov 'Večerna pesem 2011' na Ptuj in slovesnem petju na dan prvega svetega obhajila in svete birme smo v juniju dokončali letošnje delo. V nedeljo, 19. junija, smo kot gostje nastopili na 43. tradicionalnem koncertu Moškega pevskega zbora Markovci, ki je bil letos posvečen 20. obletnici samostojne Slovenije. Prijateljstvo, ki ga kujemo z omenjenim zborom, se je letos izkazalo kar trikrat: skupaj smo sodelovali na božičnem koncertu našega društva, na koncertu 'S pesmijo praznujmo Markovo' ob letošnjem 12. občinskem prazniku in na omenjenem koncertu. Tega si seveda želimo še v bodoče.

Na predvečer državnega praznika dneva državnosti je naše društvo, skupaj z župnijo, pripravilo občinsko počastitev dneva državnosti in letošnje 20. obletnice samostojne Slovenije. Več o tem lahko preberete v samostojnem članku.

Tudi člani Otroškega cerkvenega zbora Zvonček že uživajo na zasluženih počitnicah, saj so se nedeljske vaje končale tudi za njih. Letošnjo sezono so bili zelo pridni, izpostaviti pa velja februarско srečanje otroških in mladinskih zborov v Ljubljani, kjer so naši Zvončki zapeli med 800 pevci in pevkami iz vse Slovenije.

Z vsemi omenjenimi aktivnostmi smo KUD-ovci zares zaključili in se za konec podali na zaslužen izlet, na katerega smo čakali že dve leti. Odpeljali smo se na Primorsko, kjer smo dva dni uživali na morju in se naučili zraka, lepote in dobre družbe med vsemi nami.

Na vajah se bomo ponovno sestali septembra, medtem pa nam sigurno ne bo ušla nedeljska sveta maša, praznik Marijinega vnebovzeta 15. avgusta na Zavrču ali kakšna poroka.

Alenka Rožanc

43. tradicionalni koncert MoPZ ob dnevu državnosti

V nedeljo, 19. junija, je povezovalka Milka Liponik pričela koncert z nagovorom: »Danes bomo praznovali s pesmijo, z našo domačo, slovensko pesmijo. V času, v katerem živimo, so bolj kot zakoni in prisila, pomembni naši odnosi, odprtost, medsebojno spoštovanje in povezanost. Da so pevci in glasbeniki občine Markovci med seboj povezani, so dokazali že s skupnim koncertom ob letošnjem občinskem prazniku. Povezanost bodo z današnjim koncertom še utrdili, saj so pevci MoPZ v goste na svoj 43. tradicionalni koncert, ki so ga posvetili 20. obletnici dneva državnosti, povabili Otroški pevski zbor OŠ Markovci in Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko.« Zares, dvajseto obletnico samostojnosti Slovenije smo počastili s pesmijo, z našo

domačo, ki je povezana z domovinsko tematiko. Srečku Zavcu in Polonci Strelcu Čuš ni bilo težko izbrati pesmi iz repertoarja, ki opevajo naša polja in gore, našo dušo in naš stas. Samo to lahko damo pevci za tako velik praznik domovini. Skupaj s poslušalci smo začutili, da je domovina naš odnos, da je nekaj, kaj je vredno imeti, da je potrebno do nje čutiti spoštovanje. Ni prišla sama od sebe, mnogi so jo gradili, vsi ti so vedeli, da je samostojnost več, kot služiti nekemu drugemu.

Ko je Otroški pevski zbor s Slavico Lajh zapel pesem Lepo je v naši domovini biti mlad, smo začutili, da so mladi pevci pravi, da bodo vedeli širnemu svetu povedati, kje so doma. Na njih je tudi, da vedo, da je biti Slovenec drugače kot pri-

padnik večjega naroda. Veliki ne rabijo toliko domovinske ljubezni, ker se počutijo močni in menijo, da jim nihče nič ne more.

Vsi markovski pevci pa moramo biti ponosni, da smo tudi pred dvajsetimi leti prepevali na prvi proslavi samostojnosti. Takratne okoliščine v ptujski občini so nanesele tako, da smo po odpovedi nekaterih povabljenih zborov dobili priložnost mi. Takratni predsednik Franc Golob in dirigent Janez Bezjak sta z veliko domovinsko zavestjo sprejela to ponudbo.

Naša država še je res mlada, v mladosti pa se rabi največ spodbude. Mi smo jo spodbudili s tem, kar imamo radi. Upamo, da so enako storili še mnogi.

Franc Visenjak

O delu in načrtih KUD KulTura Markovci

Kulturno-umetniško društvo KulTura deluje šele pol leta, a so v tem kratkem času člani pripravili že nekaj odmevnih dogodkov. Med drugim je bil to program osrednje prireditve ob občinskem prazniku ter koncert na ptujskem gradu. Idejni in umetniški vodja društva je Daniel Tement, ki smo ga povabili k pogovoru.

Če se najprej ustaviva pri programu letošnje občinske prireditve, ki je bil res vrhunski, in je ponudil nekaj več ... Koliko dela in truda je bilo treba vložiti v priprave na ta dogodek?

Daniel T.: »V prvi vrsti se moram zahvaliti občini in županu, da nam je zaupal in podprl ta projekt, je pa realizacija povezana z obojestransko namero: po eni strani je cilj društva KulTura, da vsaj enkrat letno izvede večji projekt z zborom in orkestrom, po drugi strani pa mi je bila izražena želja s strani občine oziroma župana, da naj bo letošnja proslava nek presek in presežek dosedanjih.

V prvi fazi sem kar sam pripravil zelo natančen scenarij z vsemi elementi in potrebnimi viri - po vzoru dela režiserjev, ki sem jih spoznal v času sodelovanja na več prireditvah državnega značaja. Tako pripravljen tekst sem predložil županu, s katerim sva vnesla nekatere manjše popravke. Nato smo v društvu poiskali vse potrebne kadre za izvedbo: izvajalce logistike, kreatorja veznega teksta, povezovalko, kreatorja video projekcije, tehnično osebje za upravljanje zvoka, luči, projekcije ... Dela je bilo veliko, predvsem pa je bilo potrebnega veliko usklajevanja zaradi velike skupine ljudi z različnih področij. Poleg slednjega je bila moja vloga tudi priprava in izvedba glasbenega dela prireditve, za kar sem moral spisati kar nekaj glasbenih priredb za izvedbeni sestav. Seveda pa nič od tega ne bi bilo izvedljivo, če se vsi, posebej še nekateri posamezniki, ne bi izredno angažirali.«

Foto: MZ

Komorni zbor Kor in zborovodja Daniel Tement

Na nastupu se vam je pridružilo več akademsko izobraženih glasbenikov. Kaj vam to kot dirigentu oziroma umetniškemu vodji pomeni? Zagotovo lahko ob takšni zasedbi gradite vrhunske nastope ...

Daniel T.: »Moje mnenje je, da se tako resnih projektov ne da zadovoljivo izvesti z instrumentalno zasedbo, ki ni vsaj ranga »študent akademije« ali primerljive ustanove. To se je pokazalo in dokazalo v preteklosti in ponovno tudi v tem projektu na nekaterih področjih, ki jih tako usposobljeni kadri niso pokrivali. Vendar smo bili omejeni v finančnem smislu in posledično tudi v kadrovskem, tako da smo zavestno ta kompromis morali sprejeti.

Ker sem komponist, mi je delo z orkestrom v veliko veselje, sicer pa je vodenje vaj takšnih umetnikov lahko precej naporno, saj so po svoje zelo zahtevni, po drugi strani pa je izvedba prav zato toliko bolj nagrajena z umetniškega in

predvsem z zvokovnega vidika.«
Dober mesec za občinskim praznikom je sledil koncert na ptujskem gradu. Poimenovali ste ga BalkanTura. Kaj je obsegal repertoar koncerta in kakšen je bil odziv publike?

Daniel T.: »Osnovna ideja tega projekta je bila, da bi po 20 letih našega odhoda iz stare skupne države ponovno obudili glasbeno govorico narodov, s katerimi smo sobivali 45 let. Po moje se vezi med Slovenci in temi narodi nikoli niso zares pretrgale (vsaj v glasbenem smislu ne), kar potrjujejo številni nastopi izvajalcev iz vseh držav tega območja (bivših jugoslovanskih republik) v Sloveniji. Tako smo si zadali cilj, da predstavimo vsako državo vsaj z dvema skladbama narodnega značaja, izvedbeno pa naj bi bile skladbe (glede na narodni značaj na nekoliko višjem nivoju: umetniško dovršene zborovsko-solistične skladbe, podprte z manjšim komornim orkestrom. Prvotna ideja je bila tudi, da projekt zaključimo s posneto CD-ploščo, ki pa bi bila zvokovno zasnovana nekoliko bolj v stilu meditativno-filmske glasbe – ta del nas še čaka ...

Odziv publike je bil sodeč po aplavzih in predvsem glede na kasnejše komentarje odličen, so pa bile storjene tudi nekatere napake, ki jih bomo v prihodnjih izvedbah odpravili.«

Je bila pred pol leta odločitev za samostojno društvo prava pot, ki ste jo ubrali?

Daniel T.: »Vprašanje sicer nima take teže, je pa po moje podobno, kot če bi vprašali župana, ali je bila prava pot samostojna občina; so dobre in slabe strani te odločitve in vedno se najdejo takšni, ki to odobravajo, in drugi, ki temu nasprotujejo. Pri tem pa je gotovo najpomembnejše, da si eni in drugi ne nasprotujejo do te mere, da med seboj niso več pripravljeni sodelovati.

V vseh primerih sprememba prinese potrebo po lastnem vodstvu, ki mora delati, za kar je potreben napor, po drugi strani pa je pozitivno to, da dela v skladu z vizijo ožje skupine. V prejšnjem društvu je bilo sekcij že kar veliko in bile so praktično na dveh bregovih: zbor Kor je sodeloval le z orkestrom in izvajal svoje projekte, ostale sekcije pa so in še vedno svojo primarno dejavnost posvečajo petju pri nedeljskih mašah. Zaradi omenjenih projektov Kora in orkestra bi bilo nujno aktivirati v društvu še dodatne sekcije, ki bi dopolnjevale delovanje na področju zahtevnejših projektov in tako

se je samo po sebi porajalo spoznanje, da praktično znotraj društva delujeta dve skupini sekcij, ki imata različne načrte, prioritete in zahteve.

Do zadnjega sem verjel in upal, da bo ob tem videnju razdružitve sekcij izvedena razumevaljoče, vendar s strani vseh ni bilo čisto tako. In prav zaradi tega dejstva mi je včasih hudo, saj sem v glasbeni in tudi siceršnji razvoj društva, v katerem smo prej delovali, vložil ogromno dela in energije kot zborovodja, skladatelj in organist v dolgem obdobju (od gospoda Brecla, pa gospoda Furmana in vse do gospoda Maučeca).«

In kakšni so načrti?

Daniel T.: »Kolikor je prej omenjena sprememba lahko naporna in včasih boleča, pa lahko prinese tudi nove možnosti. Na moje veliko presenečenje in veselje se vzpostavlja nov duh društva, ki temelji na izjemnem pozitivizmu, glasbeni sposobnosti in velikem veselju do glasbe. Ob vsem tem sem prepričan, da imamo izjemne možnosti in še večje potencialne v prihodnosti. Želja vseh nas je, da jedro društva ostane zbor, ki se mora v nekaj letih dvigniti na zavidljiv nivo, ob njem pa se izoblikujejo različne sekcije, ki dopolnjujejo njegovo delovanje: komorni orkester, ansambel, organizacijska skupina ...

Ker je idej zelo veliko, še ne vemo natančno, kaj vse bomo počeli v vsebinskem smislu, v izvedbenem pa ostajajo naši cilji na letnem nivoju jasni: vsaj en večji vokalno-instrumentalni projekt, vsaj en samostojni vokalni nastop, vsaj eno gostovanje ter seveda potrditve na revijah in tekmovanjih. Ob tem bomo seveda še vedno sodelovali na raznih prireditvah v okviru občine. Primarno vodilo nadaljnega dela pa bo gotovo to, da maksimalno izboljšamo kvaliteto izvedb v vseh pogledih.

Konkretni že znani izvedbeni cilji za naslednjo sezono so: že omenjeno snemanje CD-plošče ter ponovna izvedba projekta BalkanTura, sodelovanje na treh koncertih v okviru EPK (Slovenj Gradec, Velenje in Ptuj skupaj s tolkalno skupino StoP) ter sodelovanje na tematskem tekmovanju zborov.

Želim si (ne zaradi sebe, pač pa zaradi svojih pevcev), da bi bile klima in možnosti v občinskem okolju takšne, da bi naše delovanje spodbujale in nam omogočale, da bi lahko čim širšemu občinstvu čim večkrat pokazali kaj zmoremo.«

Mojca Zemljarič

Pustila sem času čas ...

Minil je čas Markovega in praznovanja našega občinskega praznika, pa praznovanja 20-letnice samostojne Slovenije. Tudi v naši občini smo praznik dostojno proslavili, morda manj odmevno v Zabovcih, pa zato nič manj praznično, bolj preprosto, bolj ljudsko. Tako, kot ljudje želijo.

Zame so bili omenjeni prazniki posebna doživetja. Prvič v svojem življenju sem prejela priznanje za svoje delo. Res je!

In res je, da imam neizmerno rada svojo domovino Slovenijo. Zato sem, veste, hudo žalostna, ko nemočna opazujem, kaj se v njej dogaja.

Res je, da imam rada svoj kraj, kjer živim in svojo občino. Pa sem bila mnogokrat že tudi malce žalostna.

Res je, da imam rada polje, pa »tisto moje gredo luka na poli, ki ga soma spūvan. Pa kda ga okoplen, nesn nič žalostna.«

Rada imam ljudi, s katerimi živim, pa tiste preproste haloške in slovenjegoriške, od Zavrča do Stoperc, od Trnovske vasi do Juršincev, pa Hajdine do Gorišnice, seveda tudi svoje Markovčane, s katerimi sem več kot trideset let delila dobro in hudo, radost in žalost, rojstvo in smrt.

Hvala vsem, ki ste opazili moje delo:

Mariji Bezjakovi - z njenim Janezom smo pripravljali odmevne prireditve. In koliko bi jih še bilo ...

Vladku Korošču in Francu Višnjaku - s samoprispevkoma in pogodbama (beri s fehtanjem) smo položili prve metre asfalta in vodovoda, med prvimi, če ne prvi v bivši ptujski občini. S Karolino Pičerkovo sva ustvarjali knjige o Markovcih, zbornike naših društev, prireditve ... in z Lizo Veršičevo – nepozabno druženje pri Partizanu in folklori.

Hvala za podporo MoPZ Markovci, Etnografskemu društvu Korant, Vaškemu odboru Zabovci in Občinskemu odboru SLS Markovci.

Prav je, da se tudi v imenu drugih dveh nagrajencev zahvalim županu naše občine, prof. Milanu Gabrovcu, in seveda svetnikom, saj brez njihove potrditve priznanj ne bi bilo.

Predlagatelji so v predlogu za podelitev Plakete občine Markovci zapisali, da sem pozitivno kritična oseba. Zato bom za konec zapisala takole: redki so bili prebliski, da bi si morda za svoje delo tudi jaz zaslužila priznanje. Veliko jih je namreč, ki imajo mnogo več zaslug za prepoznavnost, ustanovitev in razvoj naše občine in bi si priznanje že zdavnaj zaslužili. Res pa je tudi, da so bila v preteklosti podeljena priznanja ljudem, ki jih občani občine Markovci komaj poznajo.

Danica Tement

Blagoslov Šmolkovega križa v Stojncih

V nedeljo, 5. junija, smo se številni Stojnčani zbrali na že drugem blagoslovu božjega znamenja v naši vasi.

Po tem, ko smo meseca maja obhajali blagoslov obnovljene vaške kapele na Gmajni, je sedaj ta čast pripadla Šmolkovemu križu, ki stoji ob robu naše vasi. Ker stoji na Pintarvi zemlji, je včasih poimenovan tudi Pintarov križ.

Leta 1938 sta ga postavila Jera in Andrej Vincek v zahvalo za srečno vrnitev iz prve svetovne vojne pa tudi za priprošnjo Bogu za zdravje njune hčerke Genovefe. Seveda je bilo križ potrebno redno vzdrževati. Zanj so skrbeli Šmolkovi, Marjeta in Franc Vincek, po njuni smrti pa njuni trije otroci: Marija, Lovrenc in

Franc. Šmolkov križ tako še vedno stoji na Pintarvi zemlji in daje enim upanje za boljši jutri, drugim lepo vaško idilo.

Do danes je križ kljuboval vremenskih razmerah in letom, zato je bil potreben obnove. Za dotrajane kipce je poskrbela vaščanka Hedvika Rojko. Blagoslov je opravil domači farni župnik, Janez Maučec, zapeli pa so tudi cerkveni pevci.

Obreda se je udeležilo veliko število vaščanov, kar je zelo pohvalno, saj je tempo življenja danes prehitel in se le redko najde čas za klepet. Blagoslov križa je bil zato lepa priložnost, saj smo združili prijeto s koristnim - se duhovno obogatili in našli čas za klepet. Naj bo tako tudi na vseh ostalih prireditvah v vasi.

Nika Rožanc

Foto: Nika Rožanc

Šmolkovi pri obnovljenem božjem znamenju

Kekčevi uspešni na konjeniškem spektaklu

V soboto, 25. junija, je potekal vseh-slovenski konjeniški spektakel v Dupleku, na katerem so se tekmovalci pomerili v različnih konjeniško - športnih disciplinah.

Med tekmovalci so letos odlično nastopali tudi Kekčevi fantje iz Nove vasi, ki so

v spretnostnih voznjah dosegli odlične rezultate. V spretnostni vožnji dvovpreg sta voznik Andrej Kekec in sovoznik David Kekec s kobilom Mišo in kastratom Vulcanom zasedla odlično 1. mesto, v kategoriji spretnostne vožnje enovpreg pa sta s kobilom Mišo dosegla 2. mesto. V

isti kategoriji sta z isto kobilom voznik Ivan Kekec in sovoznik Marko Kekec dosegla 3. mesto, voznik David Kekec in sovoznik Andrej Kekec s kastratom Vulcanom pa 4. mesto. V kategoriji spretnostnega jahanja je Andreju s kobilom Mišo za pihlih 9 sekund ušlo prvo mesto; pripadlo mu je 2. Prav tako je Andrej s kobilom Mišo v kategoriji snemanje venca občine Duplek dosegel 3. mesto.

Tekmovalni dan v Dupleku se je za Kekčeve končal s kar nekaj dobrimi rezultati, za kar je bilo vložena veliko truda in dela s konji, da se jih pripravi na vse zahtevne discipline.

Andrej Kekec

Foto: arhiv

Brata Andrej in David Kekec - Andrej na Miši levo, David na Vulcanu desno

725 let vasi Bukovci

Bukovčani ponovno praznujejo, tokrat 725 let prve omembe vasi. Obletnico so z vaškimi igrami in piknikom pred gasilskim domom pripravili v soboto, 2. 7., v organizaciji domačega kulturnega društva in vaškega odbora.

Na vaških igrah je tekmovalo sedem ekip, sedem zaselkov vasi Bukovci. Tekmovalci so se pomerili v štirih igrah, zaradi slabega vremena so morali eno igro odpovedati. Zmagala je ekipa »Spodjega Kunca«. Ker se je vreme izboljšalo, so lahko nadaljevali z igrami in kulturnim programom. Zapeli so moški pevci KD Bukovci, sledil

je nagovor predstavnika vaškega odbora Mirana Milošiča, za njim pa se je k besedi pridružil podžupan, tudi domačin, Franc Ferčič. Sledil je kratek pregled dogodkov zadnjih petih let, ki so jih na humorni način predstavili Otilija v vlogi babice in njeni vnuki v vlogah Monike, Katje, Uroša in Uroša K.. V nadaljevanju so se z ubranim petjem predstavili pevci moškega pevskega zbora KD Jezero Biri z zborovodjem Ladom Pulkom. Zapeli so tri skladbe. V programu so se predstavili tudi dolgoletni prijatelji iz Kamnika, in sicer Ljudske pevke Predice in godec Jože

iz KD Dediščina. Ob koncu je sledila še podelitev priznanj in pokalov sodelujočim ekipam na igrah. Obiskovalci so poleg živahnih ritmov ansambla Hey dobili tudi jedačo, ki jo je tokrat podaril vaški odbor. Kljub slabemu vremenu pa dobre volje na prireditvi ni zmanjkalo. Domačini se držijo mota: »Naj druženje postane naš vsakdan, naj se na cesti prepoznamo.« Pa na snidenje prihodnje leto!

Patricija Bezjak

Foto: SM

Nastopajoči na prireditvi

Zadišalo po krompirju

Člani Kulturnega društva Bukovci so se minuli mesec kar dvakrat odpravili na gostovanje, kjer so pražili krompir.

Da krompirja in praženja ne poznamo samo v Sloveniji, so se lahko prepričali, saj so bili povabljeni na otok Murter v sosednjo Hrvaško, kjer so ob občinskem prazniku kot zanimivost pražili krompir. Na prireditvi se je zbralo ogromno ljudi. Za gostovanje je Kulturno društvo Bukovci nabavilo tudi nove majice, da so bili razpoznavni, saj niso pražili le krompirja, pač pa so dober glas naše vasi popestrili s pesmimi, ki so jih prepevali člani društva. V gostovanje so vključili tudi kratki izlet na slapove Krke. Ponovno so stkali nova poznanstva in nova prijateljstva.

V središču Šenčurja pa so v soboto, 11. junija, proslavili tradicionalni praznik krompirja in tudi tega so se udeležili člani

bukovskega kulturnega društva. Praznik krompirja obeležujejo od leta 2008, ko so v centru Šenčurja postavili spomenik krompirju in cesarici Mariji Tereziji, ki je leta 1767 ukazala obvezno sajenje tega gomolja in tako pomagala premagati lakoto na Slovenskem. Organizatorja sta Občina Šenčur in tamkajšnje Turistično društvo, v dogajanje pa so se vključila tudi ostala šenčurska društva. Osrednji del dogodka je krompirjeva povorka, v kateri so nastopala vsa društva iz občine. Po njej je bilo še tekmovanje v pobiranju krompirja in tekmovanje županov v praženju krompirja. Na stojnicah je vsak obiskovalec prejel porcijookusnega krompirja, ki so ga v ogromnih količinah (približno 700 kg) pripravili na skoraj sto in en način. Pri pripravi le-tega pa so seveda sodelovali tudi člani KD Bukovci. PB

Foto: arhiv KD

Člani Kulturnega društva Bukovci so si ogledali znamenitosti slapov Krke.

Diplomanti na temo občine Markovci

Cikel intervjujev tokrat nadaljujemo s sveže pečenim diplomantom iz Markovcev, Matjažem Mlinaričem. Svojo nalogo z naslovom Krog življenja: od rojstva do smrti v Markovcih na Ptujskem polju je namreč zagovarjal meseca maja in s tem zaključil bolonjski študij prve stopnje.

Matjaž je diplomant Filozofske fakultete v Ljubljani, na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo, kjer bo nadaljeval tudi podiplomski študij te smeri. Med študijem je svoje znanje večkrat posredoval tudi v naš List iz Markovcev, saj je spisal članke najrazličnejših tem, ki so povezane z etnologijo (»Lük pa krüh pa je južna fkup«; prehrana v Markovcih v tridesetih in štiridesetih letih 20. stoletja, Kurent, korent, korant?, Čas fašenka in mask na območju občine Markovci, Zakrament svetega zakona želita prejeti ...).

Glavna vprašanja Matjaževega diplomskega dela so posvečena rojstvu, poroki in smrti. Tekom stoletij se je okrog teh dogodkov spletlo veliko različnih šeg in navad, ki pa se razlikujejo glede na to, iz katerega dela Slovenije so. Samo besedilo je zapisano linearno, saj spremlja človeško življenje od rojstva do smrti, torej v zaporedju. V besedilu so predstavljeni pomembni mejniki v življenju ter načini njihovega praznovanja v Markovcih - v preteklosti in v sodobnosti.

V svojem delu se je Matjaž osredotočil na prebivalce današnje občine Markovci in na šege življenjskega kroga. Skušal je prikazati, kako so pomembne praznike v človeškem življenju praznovali v preteklosti in kako to počno danes. V preteklosti so bili vsi prazniki, ne samo tisti, ki so vezani na življenjski cikel, odraz kolektiva. Ljudje so praznovali v skupnosti in ni bilo prisotnega toliko individuuma, kot ga poznamo danes. V sodobnosti vse temelji na finančni stabilnosti, v preteklosti, ko pa denarja v bistvu sploh ni bilo, posebej med ljudmi vaških skupnosti, pa so ljudje dali velik pomen tradiciji in stvarim, ki se prenašajo iz roda v rod. Prav tako kakor danes so se znali primerne poveseliti in obeležiti praznovanja. Veliko so dali tudi na prisotnost antropijskega v vseh šegah, saj je bilo pomembno, da se zavarujejo pred škodljivimi duhovi in zli silami. V pričujočem delu je Matjaž želel zajeti in popisati vse šege in navade, ki se dotikajo kroga življenja. To mu je tudi uspelo, saj se s pričujočo temo na markovskem območju do sedaj še ni nihče ukvarjal.

»Zadovoljen sem ob dejstvu, da bodo te stvari ostale zapisane in bodo priho-

dnjim rodovom pričale o tem, kako so Markovčani v preteklosti proslavljali praznike, ki se v največji meri dogodijo samo enkrat,« pravi Matjaž. Človek je vedno znal praznovati pomembne dogodke v življenju, bodisi vesele ali žalostne. Danes smo priča, predvsem ob smrti, da se ljudje z umiranjem pretirano nočejo ukvarjati in želijo to čim prej pozabiti. Res je, da smo ob smrti bližnje osebe prizadeti, ampak če pri sebi ne naredimo določenega prehoda in smrt kot tako potiskamo v ozadje, se bomo le stežka sprijaznili s tem, da nam je nekdo umrl in da ga ni več med nami. Saj nam je vendar vsem znano, da življenje daje in jemlje.

Pri sami nalogi mu je bistvene rezultate dalo tudi delo na terenu, ker je bil v stiku z ljudmi, ki so šege življenjskega kroga praznovali že približno sedemdeset let pred njim, ali še več, in zanimiva je bila interpretacija le-teh v preteklosti in sedanjosti. »Opažam, da sta danes pri vseh dogodkih, ki obeležujejo praznike v človekovem življenju, pomembna samo blišč in razkošnost, saj se s tem pokaže, kako je nekdo premožen in kaj vse ima pod palcem. Le malo kje je še videti tisto preprosto razigranost ljudi, ki so sproščeni in na določenem dogodku resnično uživajo. Tako lahko trdim, da se produkti kapitalizma ne odražajo samo na gospodarsko ekonomskem področju, ampak so prisotni tudi tam, kjer bi jih človek najmanj pričakoval. Je pa res, da se današnje gospodarsko stanje na svetu odraža tudi v obsegu praznovanj, ker ljudje vidijo, da si ne morejo privoščiti vsega tistega, kar so si lahko še pred nekaj leti.«

Cilj, ki si ga je Matjaž v nalogi zastavil, je tudi dosegel. »Bilo mi je pomembno, da zapišem, kako so v preteklosti praznovali v Markovcih in v veselje bi mi bilo, če bi kdo v prihodnosti to delo vzel v roke, ga prebral ter v svoje praznovanje ob pomembnem prazniku v življenju dodal nekaj tistih prvin, ki so v preteklosti bile pri šegah življenjskega kroga vedno prisotne.«

Matjaž, verjetno ni težko ugotavljati, zakaj ste izbrali temo, ki je povezana

Matjaž Mlinarič

Foto: zasebni arhiv

tudi za našo občino, pa vendar: kaj je botrovalo temu in na podlagi česa ste se odločili zanjo?

Matjaž Mlinarič: »Pravzaprav sem tekom svojih študijskih let vse pisne naloge (pri seminarjih in vajah) vezal na temo naše občine. Če le-to ni bilo mogoče, pa sem izbral stvari, ki so povezane s ptujskim območjem; prav zato mi naslova diplomske naloge ni bilo težko izbrati. Ker me na področju etnologije nekako najbolj zanima duhovna kultura, sem v svoji diplomski nalogi pisal o šegah življenjskega cikla na markovskem območju. Pomembno se mi zdi tudi, da raziskujem in pišem o stvareh, o katerih še ni bilo napisanega nič oz. zelo malo.«

Kdo vam je pomagal pri tem, pri pridobitvi podatkov, na koga vse ste se obrnili?

Matjaž Mlinarič: »Nobene moje pisne naloge, tako tudi diplomske, ne bi bilo brez mojih sokrajanov, če se bolje opredelim, sovaščank, posebno starejših, kajti »tetice«, kot jim pravimo v narečju, so neprecenljiv vir informacij, posebno tistih malo starejšega datuma. Nekaj dela sem opravil tudi v župnijskem arhivu, kjer sem predvsem pregledoval krstne, poročne in matične knjige.

Z veliko nasveti pa so mi pomagali različni profesorji iz našega oddelka, ki raziskujejo podobne stvari kot jaz. Obenem bi se na tem mestu zahvalil sogo-

vornikom, ki so me z veseljem sprejeli in z mano delili spomine preteklosti, zahvaljujem pa se tudi g. župniku, ki mi je omogočil vpogled v župnijski arhiv.«

Kako je potekalo pisanje diplomskega dela? Ste opravljali raziskavo ali je naloga zgolj teoretična?

Matjaž Mlinarič: »Moje delo je v večji meri temeljilo na raziskavi, saj se, kot sem prej omenil, s to temo, z navadami življenjskega cikla v Markovcih, še ni ukvarjal nihče. Moral se iti na teren, da sem zbral podatke in jih predstavil v pisni obliki, saj je terensko delo v etnologiji in kulturni antropologiji eden izmed najosnovnejših metodoloških prijemov.«

Kaj je tista novost v nalogi, kar velja izpostaviti bralcem? Ste ugotovili kakšne zanimivosti s področja naše občine?

Matjaž Mlinarič: »Predvsem me je v nalogi najbolj navduševalo dejstvo, da so v preteklosti, ko materialnih dobrin ni bilo na voljo, znali praznovati, znali so se iskreno veseliti z malim. Danes, ko imamo vsega dovolj in še več, se znamo ob vseh dogodkih samo napihovati in bahati. Prav tako je zanimivo, da na območju vasi Markovci, Zabovci in Nova vas od leta 1880, do koder sežejo podatki v župnijskih krstnih knjigah, ni bilo nobene izprašane babice, ki bi pomagala na svet novorojenčkom. Na Slovenskem je že v drugi polovici 18. stoletja delovala šola za vzgojo babic, vendar očitno naše babice niso bile dovolj premožne, da bi si jo privoščile ali pa so bolj zaupale znanju, ki je bilo preneseno iz roda v rod.«

Občina Markovci se ponaša z bogato etnološko in kulturno dediščino. Bi se strinjali z mano? Kaj bi bilo še potrebno storiti, da bi postali bolj prepoznavni v Sloveniji in po svetu?

Matjaž Mlinarič: »Vsekakor se strinjam z dejstvom, da imamo v naši občini kaj pokazati, kar se tiče glede kulturne dediščine. Mislim pa, da z njo ne znamo /-jo rokovati. Do teh stvari ni pravilnega odnosa in pristopa, prevečkrat pa se odraža tudi pomanjkanje znanja. Mnogokrat finančna sredstva igrajo premočno vlogo v okviru dediščine. Mi kot prebivalci občine Markovci se moramo skupaj truditi, da zapuščina naših prednikov ostane tam, kamor sodi, in da skupaj gradimo na trajnostnem razvoju podeželja. S pomočjo preteklosti si bomo znali razlagati sedanost in skozi njo živeti prihodnost.«

Matjažu Mlinariču, diplomiranemu etnologu in kulturnemu antropologu, iskreno čestitamo ob diplomi ter želimo še veliko uspehov pri nadaljnjem študiju.

Alenka Rožanc

STROJNE INŠTALACIJE

Montaža in vzdrževanje ogrevalnih, vodovodnih in plinskih inštalacij.

OGREVALNI SISTEMI

toplotne črpalke, solarni sistemi, peči na biomaso, plinske peči

VODOVOD, KOPALNICA NA KLJUČ, KANALIZACIJA

David Lajh s.p., Zabovci 91a, 2281 Markovci, e-pošta: david.lajh@gmail.com

informacije: **040 988 758**

Življenjski optimizem Damjana Peklarja

Damjan Peklar je Novovaščan, ki sicer živi na Ptuju. V juniju smo ga zasledili v večini slovenskih medijev, saj je v maju postal prvi inštruktor potapljanja s poškodbo hrbtenjače v zgodovini Svetovne potapljaške zveze (CMAS).

Damjana sem obiskala kar v servisni delavnici invalidskih vozičkov njegove partnerke Ane v Markovcih. Že na začetku najinega pogovora je izpostavil pomen družine. Z Ano imata petletno hčerko Evo, ki je na svojega atija zelo ponosna. Čeprav je na invalidskem vozičku, zmore prav vse, razen hoditi ne. Pred 22 leti, ko se mu je zgodila prometna nesreča in je ostal na invalidskem vozičku, so njegovi starši ter brat in tudi njegovi prijatelji bili tisti, ki so mu vivali voljo do življenja in bili motivatorji, da je lahko dosegel svoje želje in cilje. Kot mlad fant paraplegik se ni prepustil malodušju in depresiji. Z neizmerno voljo za doseg tistega, kar ga je razveseljevalo že pred nesrečo, je do danes mnogo tega dosegel. Po rehabilitaciji je diplomiral, se zaposlil, se začel ukvarjati s košarko in nasploh s športom. V mladosti je imel rad motorje in jih ima še danes; rad se vozi s štirikolesnikom, kolesari, jadra, se smuča z monoskijem ... Njegov največji trenutni dosežek je, da je postal prvi inštruktor potapljanja s poškodbo hrbtenjače na svetu. To je seveda zahtevalo deset let trdega dela. Najprej je začel spoznavati teorijo, ki jo je moral unovčiti, ko se je začel potapljati. »Potapljanje mi omogoča videti in doživeti lepoto podvodnega sveta. Gibanje in plavanje pod vodo pomeni zame neko vrsto veselja in vsekakor rehabilitacijo, saj mi po prihodu na površino popustijo skoraj vsi krči v nogah. Res pa je tudi, da me je potapljanje že zelo privlačilo in fasciniralo pred poškodbo in te svoje želje ter sanje sem začel uresničevati,« razloži Damjan. Seveda ni vse tako preprosto, kot se sliši. Pridejo tudi življenjske preizkušnje in ovire. Damjan je bil pred leti solastnik podjetja Reha, ki je bilo invalidsko podjetje in ki so ga večinski lastniki prodali. Takrat je za njegovo resnično bilo težko, zaradi vsega vloženega truda in zaradi ljudi, ki so ostali brez službe. »Toda življenje gre naprej in treba je iskati nove poti,« pravi Damjan in to mu je vsekakor uspelo, saj si je našel

Foto: Ana Kovač

Damjan Peklar

novi službo in ustvaril družino. Damjan poudarja, da imata za omenjeni dosežek, da mu je kot prvemu v svetu uspelo postati inštruktor potapljanja s poškodbo hrbtenjače, velike zasluge trenerja Branko Ravnak in Ivica Čukušič. Pred nekaj dnevi se je z ekipo vrnil iz Rusije, kjer so že imeli predstavitev šolanja invalidov potapljačev, kajti po prejemu licence je postal tudi vodja tečajev. Čeprav je Damjan v preteklem mesecu imel številne intervjuje in predstavitve ne le v našem slovenskem prostoru, ampak tudi v svetovnem, si je vzel čas tudi za najin pogovor. Nič zvišanega tona ni bilo začutiti v njegovem glasu, temveč umirjenost in predvsem življenjski optimizem. Množičnim čestitkam se pridružujemo vsi občani, saj smo ponosni, da iz naše občine izhaja človek, ki je vzor in upanje ne samo invalidom, temveč tudi zdravim ljudem.

Marija Prelog

Na obisku pri Kostanjevčevih trojčkih

V Spuhlji smo obiskali našo nekdanjo sokrajanko Anjo Kostanjevec. Anja in njen mož Zvonko sta 9. novembra lani postala starša trojčkom – Matiji, Jerneju in Andreju.

Anja je že na prvem pregledu izvedela, da nosi dvojčke. Naslednji pregled pa je celo pokazal, da so pod njenim srcem tri majhna bitja. »V šali sem takrat zdravnici dejala, da me ne bo več na pregled, ker mi vsakič napove več otrok,« je ob našem obisku povedala Anja, ki se je iz časov, ko smo jo poznali pod priimkom Strelec, spominjamo kot vedno nasmejane in dobrovoljne punce. Notranja moč, trdna volja in neizmerno optimističen karakter pa so tiste Anjine lastnosti, ki so jo v času težkih trenutkov med nosečnostjo in po porodu držale pri moči. V 22. tednu nosečnosti so namreč zdravniki ugotovili, da je eden izmed trojčkov začel zaostajati v rasti. Zato je morala Anja nemudoma v bolnišnico, kjer je ležala do poroda. Rodila je s carskim rezom, in sicer v začetku 7. meseca nosečnosti. Najmanjši Andrej je imel ob rojstvu 725 gramov, Jernej 960 in Matija 1050 gra-

mov. Kot nedonošenčki pa trojčki niso zaostajali samo v telesni teži, ampak se tudi njihovi notranji organi niso razvijali, kot bi se morali. Zdravstveno stanje se je po porodu še dodatno poslabšalo najmlajšemu Andreju, ki je utrpel kar dve hudi možganski krvavitvi tretje stopnje. Kljub temu, da je življenje fantka viselo dobesedno na nitki in da je bila družina že pripravljena na najslabše, pa se je tudi Andreju po nekaj dneh zdravstveno stanje nepričakovano izboljšalo. Iz porodnišnice sta mlada starša 10. januarja letos domov najprej prinesla Matijo in Jerneja, deset dni kasneje pa še Andreja. Od takrat dalje se fantki lepo razvijajo. Pri osmih mesecih sta večja težka okrog 8,5 kg, najmanjši Andrej pa 7 kg. Skrb za otroke si Anja in Zvonko delita, na pomoč pa radi priskočijo tudi najbližji sorodniki ter stari starši, še posebej babici Marija Kostanjevec in Slavica Strelec. Anji in Zvonku, ki sta v zakonski stan stopila v mesecu juniju, želimo vse dobro na skupni življenjski poti, malim nadobudnežem – Andreju, Jerneju in Matiji – pa veselo in razigrano otroštvo.

Mojca Zemljarič

Foto: Črtomir Goznik

Anja in Zvonko s tremi majhnimi korenjaki

Čebelarstvo društvo Markovci

Foto: Janez Plohl

Otroci iz vrtca Markovci na obisku pri čebelarjih

Čebelarstvo društvo Markovci je zelo aktivno na več področjih. Po tem, ko so pred približno letom dni odprli društveni čebelnjak v Novi vasi, so letos spomladi vanj naselili tudi prve čebelje družine.

Prvo družino so v čebelnjak naselili 5. aprila letos, društvu pa jo je podaril član Mitja Šibila. 12. aprila so naselili še štiri družine. Tri od teh je podaril hišnik društvenega čebelnjaka Janez Plohl, eno pa vodja gradbenega odbora pri gradnji novega čebelnjaka, Branko Petrovič. Tako se je spomladi letos začelo čebelarjenje v novem društvenem čebelnjaku ČD Markovci. Dober mesec po naselitvi so čebele dale že prvi pridelek. Prvo točenje medu so opravili 18. maja, ta dan pa so čebelarji poimenovali kot svoj hišni praznik oziroma prvi praznik ČD Markovci.

Ker so čebele marljivo nadaljevale s svojim delom, je bilo hitro za tem (po 20 dneh) že na vrsti novo točenje medu – tokrat akacijevega. Pri tem točenju medu, ki je bilo 7. junija, so sodelovali Branko in Tilčka Petrovič, Alojz Janžekovič, Franc Peklar, Franc Ciglar in Mirko Čuš. Pri odkrivanju satja je imela glavno nalogo Tilčka Petrovič, pri centrifugi pa Franc Peklar. Od njega je bilo odvisno, koliko medu bo priteklo. Ko so čebelarji že zaključevali z delom, so jih obiskali otroci iz markovskega vrtca z vzgojiteljicama Jožico Klinc in Martino Majcenovič. Čebelarji so se obiska zelo razveselili. Povabili so jih v čebelnjak in jih pogostili s sokom. Prav tako so si najmlajši ogledali postopek točenja medu in med tudi pozkusili. Zadovoljstvo je bilo obojestransko – čebelarji so bili obiska vrteških otrok zelo veseli, otroci pa so bili bogatejši za novo doživetje. Ko so odhajali, so čebelarjem še veselo pomahali v slovo ...

Janez Plohl

Zahtevna gasilska vaja v Stojncih

V mesecu juniju smo gasilci iz Stojnccev izvedli izredno zahtevno vajo, kot jo je v takšni obliki le malo kdaj možno izpeljati. Odločili smo se, da bomo izvedli gašenje notranjega požara v stanovanjski hiši pod resničnimi pogoji.

Za to smo se odločili iz razloga, ker smo izvedli, da se podira starejša stanovanjska hiša, nasproti trgovine Natura, ki je bila v lasti družine Meznarič (Plaščovih) iz Stojnccev. Ko smo lastniku Milanu Meznariču izrazili naše želje in mu opisali potek vaje, je bil nad tem zelo navdušen in nam je brez oklevanja dal objekt na razpolago, tako da smo lahko pričeli s pripravami.

Potek vaje smo si zamislili tako, da v

enem prostoru zakurimo kup lesenih palet in najprej opazujemo sam razvoj požara. Nato pričnemo z ohlajevanjem prostora in napredovanjem do samega žarišča požara ter le-tega pogasimo.

Ker je obstajala velika nevarnost razširitve požara na sosednji stanovanjski objekt in za morebitne druge zaplete, smo se odločili, da vajo izvedemo skupaj z gasilci iz Bukovcev. Za še večjo varnost smo prostor, v katerem je bil požar, predhodno še dodatno podprli z lesenimi in kovinskimi stebri, predvsem zaradi morebitnega rušenja samega stropa. Ker takšne vaje še nikoli nismo izvedli, je bil poudarek na varnosti še toliko večji. Vse cevi in ročniki so bili podvojeni, tako da smo v primeru, če bi počila kakšna

Foto: JB

cev ali pa bi ugasnila črpalka na vozilu, še vedno imeli drugo cev z ročnikom oz. drugo črpalko na vozilu, ki bi nas lahko naprej nemoteno oskrbovala z vodo. Prav tako smo zaščitili še sosednjo stanovanjsko hišo ter zaprli meter cestišča v primeru, če bi se porušila zunanja stena objekta in padla na kakšno vozilo.

Pripravili smo tudi približno polurni teoretični del vaje. Tukaj je treba poudariti, da je vaja temeljila na izobraževanju samih napadalcev ob posredovanju v notranjih požarih in ne toliko na ostalem delu na intervenciji, kot so zbiranje podatkov, razporejanje gasilcev, polaganje cevovodov itd. Mogoče je na tem mestu potrebno razložiti še sam pojem napadalec oziroma napadalna skupina. Napadalec je gasilec, ki je opremljen z izolirnim dihalnim aparatom in skupaj z najmanj še enim napadalcem tvori napadalno skupino. Tako opremljena napadalna skupina vstopa v goreč objekt, išče morebitne ponesrečence

ter poskuša najti žarišče požara in izvesti gašenje le-tega. Ostali gasilci, ki ostanejo zunaj objekta, pa dejansko nimajo kaj dosti za storiti, da bi se požar čim prej pogasil. In prav tukaj nas mnogokrat kritizirajo. Ko nekje v vasi zagori in mi na kraju opravljamo svoje delo, sosedje in ostali radovedneži mnogokrat kričijo, da le stojimo in ničesar ne delamo. Ne zavedajo se, da so se v istem trenutku napadalne skupine v objektu že lotile dela in poskušajo požar najti ter pogasiti. Po teoriji, pri kateri smo napadalce opozorili na vse nevarnosti, smo potem še zunaj enkrat poizkusili, kako se bomo lotili gašenja.

Nato smo zakurili. Napadalci smo se posedli ob stene v prostoru ter opazovali sam razvoj požara. Prve tri minute niso bile nič kaj posebnega, na kar je požar prešel v razvito fazo in vročina je v trenutku postala neznošna. Napadalci so potem eden za drugim praktično poizkusili gašenje, potem smo spet počakali, da zagori in znova gasili. V določenih trenutkih je bila vročina tako velika, da smo se morali uleči tudi na tla. V primeru, da bi se v takšnem prostoru nahajala oseba brez takšne zaščite, bi to za njo pomenilo najhujše opekline, zadušitev in zagotovo smrt v nekaj sekundah.

Menim, da smo se vsi prisotni gasilci iz te zahtevne vaje ogromno naučili, kar so tudi potrdili kolegi iz Bukovcev. Takšna vaja je za večino prisotnih bila edinstvena in upam, da bomo to novo pridobljeno znanje ter izkušnje znali uporabiti v pravem trenutku.

Vsekakor pa se je na koncu še enkrat potrebno iskreno zahvaliti lastniku objekta Milanu Meznariču, brez katerega te vaje vsekakor ne bi mogli izpeljati.

Marko Bezjak

VARKOR

UMETNO KOVAŠTVO

KOVANI IZDELKI (vrata, ograje, ...)

ROČNO KOVANE UMETNINE - RESTAVRIRANJE

VARILSTVO

SVETOVANJE - POSREDNIŠTVO

Milan Toplak s.p. / Stojnci 136d / 2281 Markovci

02 766 86 41 / 031 555 780

www.varkor.si / mt.varkor@gmail.com

Gasilska tekmovanja

V poletnih mesecih se v gasilskih društvih pripravljajo tekmovanja in tako je tudi v naši občini.

S tekmovanjem so začeli v PGD Zabovci, ki tradicionalno pripravljajo tekmovanja pionirk in pionirjev za pokal Ivančka Horvata in Marjana Bračiča. Pionirji in pionirke svojo vajo opravljajo z vedrovko in s štafeto, ki vključuje prenos vode. Med pionirkami se je pomerilo pet desetih, najboljše so bile dekleta iz PGD Bukovci. Med fanti je tekmovalo sedem desetih, med najhitrejšimi pa so bili prav tako iz PGD Bukovci. Člani so se pomerili v vaji z motorno brizgalno, s črpanjem vode iz potoka. Največ znanja in moči so pokazali člani iz Stojncev, skupaj pa so se pomerile štiri desetine.

Z nizom tekmovanj so nadaljevali v Bukovcih, kjer so pripravili že 28. tradi-

cionalno tekmovanje za pokal vasi Bukovci. Lepo vreme je botrovalo, da se je tekmovanja udeležilo kar precejšnje število ekip. Med najmlajšimi se je pomerilo devet ekip, od katerih so med pionirkami zmagale domačinke, med fanti pa PGD Spuhlja. Članice A so imele proti članom malo dela, saj so se tekmovanja udeležile le tri ekipe, med katerimi so zmagala dekleta iz PGD Zlatoličje. Med člani A je bila konkurenca velika. Tekmovalo je kar 12 ekip, tekmovalnosti torej ni manjkalo. Iz občinskega poveljstva so se tekmovanja udeležili le domačini in člani PGD Stojnci. Najbolj so se izkazali fantje iz PGD Žetale. Tekmovanja sta se udeležili tudi dve ekipi iz pobratenega društva Lovrečan-Dubrava, iz sosednje Hrvaške, ki pa sta tekmovali izven konkurence, in sicer v kategoriji gostov.

Tekmovanje Območne gasilske zveze

Foto: arhiv PGD Stojnci

Med člani A so trenutno najboljše pripravljene člani iz PGD Stojnci.

Ptuj je to leto potekalo 19. junija v Podvincih. Najboljše tri ekipe se udeležijo regijskega tekmovanja, ki bo potekalo jeseni. Zaradi slabih vremenskih razmer so pionirsko tekmovanje v celoti predstavili in je tako potekalo v ponedeljek, mladinsko in člansko pa se je kljub slabemu vremenu odvijalo. Med mladinci je tekmovalo sedem ekip, med katerimi ni bilo sodelujočega iz naše občine, med mladinkami pa so svoje znanje pokazale le tekmovalke iz PGD Stojnci in si tako zagotovile nastop na regijskem tekmovanju. Med članicami A so svoje znanje pokazale štiri ekipe. Med prve tri so se uvrstile dekleta iz PGD Hajdoše, PGD Bukovci in PGD Podvinci, nastopila pa je tudi ekipa iz PGD Prvenci-Strelci. Med člani A se je pomerilo kar 15 ekip. Najboljši so bili fantje iz PGD Stojnci, za

njimi PGD Slovenja vas in PGD Bukovci. Vajo so izvedli tudi člani PGD Prvenci-Strelci, Bukovci2 in Zabovci. Potekalo je tudi tekmovanje članic B in starejših gasilcev, kjer pa ponovno ni bilo ekip iz naše občine. Bile pa so med tekmovalci članov B, in sicer člani PGD Sobotinci, ki so zasedli šesto mesto in člani PGD Markovci z osvojenim osmim mestom.

Med pionirkami so nastopile le tri ekipe, prve so bile Bukovčanke. Med pionirji so izidi bili bolj pestri, saj je tekmovalo 12 desetih. Najhitrejši so bili mladi iz PGD Bukovci, nato Stojnci in Spuhlja. Nastopili so tudi mladi iz PGD Zabovci in Markovci.

Vsem tekmovalcem čestitamo in jim želimo veliko uspeha, sreče in znanja še na naslednjih tekmovanjih.

Patricija Bezjak

Foto: arhiv PGD Stojnci

Na tekmovanju OGZ Ptuj so svoje znanje pokazale mladinke iz PGD Stojnci.

23. gasilski memorial za Marka Slameršaka

Prostovoljno gasilsko društvo Markovci je v nedeljo, 26. junija, priredilo 23. spominsko tekmovanje za Marka Slameršaka.

Letos se je prijavilo 29 desetih; večinoma je bilo pionirskih, nekaj pa je bilo tudi članskih. Razveseljivo je dejstvo, da se vsa leta na tekmovanje prijavljajo ne le desetine iz poveljstva Markovci, ampak jih je kar precej tudi od drugod. Tekmovanja so se udeležili tudi gostje iz sosednje Hrvaške, DVD (Dobrovoljno vatrogasno društvo) Lovrečan – Dubrava. Memorialno tekmovanje je v Markovcih za pionirje zelo zanimivo, saj prve tri ekipe prejmejo medalje, in to celotna

desetina. Pionirji so otroci od 6. do 11. leta starosti. Podeljena medalja okrog vratu jim pomeni nekaj veličastnega in je tudi motivacija za tekmovalni duh za naprej. Res pa je, da je tudi v gasilskih tekmovalnih disciplinah odločilen čas. Vsekakor je najpomembnejše vzgoja mladega gasilskega podmladka, saj se otroci poleg tekmovanja učijo predvsem moralnih vrednot. Biti gasilec ne pomeni samo učiti se gasiti ognja in kako ravnati v takem primeru. Mladi gasilci se ne učijo tekmovali samo v vaji z vedrovko in prenosa vode, ampak mnogo več. Mentorji otroke vzpodbujajo v pogovorih, kako biti solidaren in sočuten z ljudmi

nasploh, ne samo z domačimi in prijatelji, predvsem pa takrat, ko pride do kakršne koli nesreče. Tudi če starši niso gasilci, naj vzpodbujajo svoje otroke, da se včlanijo v gasilske vrste in naj otroci ugotovijo, ali je biti gasilec nekaj častnega in humanega. Ko se človek zaveda, da je naredil nekaj dobrega za sočloveka, se v srcu počuti srečnega in zadovoljnega.

Marija Prelog

Zmagovalne ekipe na 23. tradicionalnem memorialnem tekmovanju za Marka Slameršaka

Pionirji:	Pionirke:
1. Bukovci	1. Gerečja vas
2. Spuhlja	2. Bukovci
3. Markovci	3. Markovci
Člani A:	Članice A:
1. Dornava	1. Podvinci
2. Cvetkovci	2. Sela
3. Slovenja vas	3. Bukovci

LIST IZ MARKOVCEV

Podjetniki in obrtniki! Oglašujte v Listu iz Markovcev!

List iz Markovcev z novo in atraktivnejšo podobo ponuja tudi možnost oglaševanja po zelo ugodnih cenah.

Zakaj oglaševati v Listu iz Markovcev?

- ponujamo zelo ugodne cene oglasnega prostora;
- svetujemo pri produkciji (izdelavi) oglasa;
- doseg vašega oglasa – v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA	
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Ugodne cene promocijskega prostora in svetovanje pri izdelavi oglasa. Doseg vašega oglasa – v vsako gospodinjstvo občine Markovci!

**Za več informacij smo dosegljivi na: info@akmedia.si
ali 040 266 075 (Aljoša Koren) in 031-781-514 (Mojca Zemljarič).**

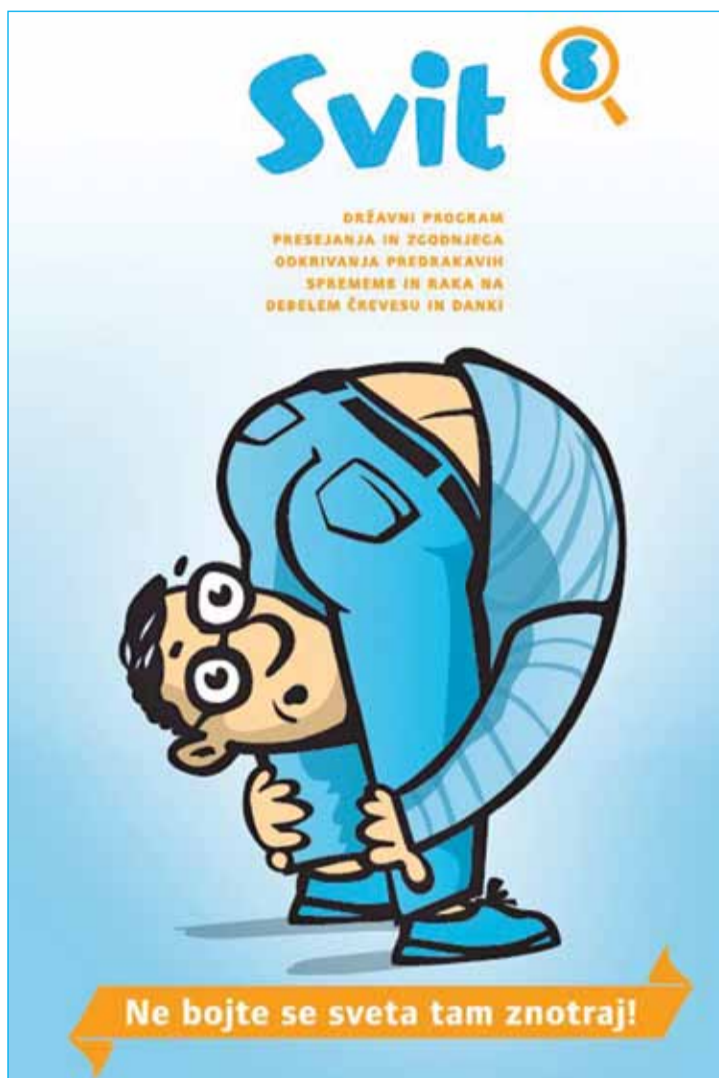

Preventivni programi lahko rešijo naše življenje

Eno od življenjskih področij, o katerih imamo še posebej veliko, če ne celo največ povedati, je naše zdravje. Vedno ga je premalo, vedno nam kaj manjka in pogosto za svoje zdravstvene težave krivimo državo, zdravstveni sistem, čakalne dobe ... Prepogosto pa pozabimo na lastno odgovornost za zdravje.

V današnjem času, ko vse dobimo na trgovskih policah, pričakujemo, da nas bo tudi zdravje čakalo na polici z zdravili. Pa vendar se zdravje ne začne pri zdravniku, temveč pri nas samih in odraža naš način življenja. Zdravo življenje prepogosto povezujemo z odrekanjem in denarjem. Dejstvo je, da je za ohranjanje zdravja treba imeti mero (ki je od človeka do človeka različna). Če izgubimo občutek za svoje meje, pa si moramo to priznati in poiskati pomoč. Odločimo se lahko tudi za življenje brez meja, ampak v tem primeru ne moremo pričakovati, da nas bo zdravstvo vedno znova reševalo. To je tako, kot da bi s svojim avtom namerno vozili po luknjah in se z njim zaletavali v drevesa, nato pa bi od avtomobila pričakovali, da ga bo naredil kot novega. Morda mu bo uspelo, da bo navzven kot iz salona, ampak se bodo kmalu pokazale posledice (npr. vse pogostejše okvare, rjavenje). In tako je z zdravjem človeka. Zdravnik nam lahko predpiše (močnejše) tablete in navzven bomo spet v redu

– ne bomo več slabokrvni, pritisk se bo znižal, želodec ne bo več bolel ... Ampak v telesu se bodo procesi nadaljevali, če ne bomo spremenili tudi lastnega načina življenja, prehranjevanja, obvladovali stres - sicer bomo kmalu spet pri zdravniku z istimi ali s še hujšimi tegobami. Preventivni programi, ki se izvajajo v Sloveniji, so priložnost da naredimo nekaj dobrega za naše zdravje ter naše življenje brez dodatnih finančnih stroškov (izvajajo se na račun obveznega zdravstvenega zavarovanja). Programi, ki se izvajajo v Sloveniji, so Nacionalni program primarne preventive srčno-žilnih bolezni (NPPPSŽB), Državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki (Svit), Državni program zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb materničnega vratu (ZORA) ali Državni presejalni program za raka dojke (Dora). Žal je odzivnost ljudi v nekatere programe nizka. Tako se je na prvo vabilo za vključitev v Program Svit v lanskem letu odzvalo le 52,03 % povabljenih iz mariborske regije. Podravje skupaj s Pomurjem, zlasti posamezne občine, sodi med slabše odzivne regije v Sloveniji. Tako se je v občini Markovci do sedaj na prvo vabilo za vključitev v Program Svit odzval manj kot vsak drugi občan s stalnim bivališčem (to je pogoj, da vabilo prejmete), in sicer 49,07 % vseh povabljenih.

Zakaj bi se vključili v Program Svit?

Cilj Programa Svit je zgodnje odkrivanje raka na debelem črevesu in danki ter zmanjšanje obolenosti in smrtnosti zaradi te bolezni. Ženske in moški, stari med 50 in 69 let z urejenim osnovnim zdravstvenim zavarovanjem, prejmejo vabilo v program po pošti na naslov stalnega bivališča.

Program Svit je pravzaprav namenjen ljudem, ki ne kažejo nobenih bolezenskih znakov. Če bolezen odkrijemo dovolj zgodaj, so možnosti popolne ozdravitve zelo dobre, če pa bolezen odkrijemo pozno, so lahko posledice hude. V primeru, da Program Svit doseže vsaj 70 % odzivnost ciljnega prebivalstva, bi država dosegla zastavljen cilj in opravičila finančni vložek. Tako bi za to boleznijo letno umrlo 200 ljudi manj, približno 300 ljudi manj pa bi letno zbolelo.

Ko prejmete na dom vabilo, je zelo priporočljivo, da se nanj čim prej odzovete. Po vključitvi v program boste prejeli navodila in komplet za odvzem vzorca

blata, saj je eden izmed znakov, ki nam lahko sporoča, da se v našem črevesu nekaj dogaja, tudi kri v blatu. Toda krvavitev je včasih tako majhna, da je s prostim očesom ne opazimo, kar pa nikakor ne pomeni, da jo lahko zanemarimo. V Programu Svit uporabljajo test, ki zazna že zelo majhno prisotnost krvi v blatu. V primeru, da se pri pregledu odkrije kri v blatu, boste poslani na kolonoskopijo, s pomočjo katere lahko razjasnimo, kaj povzroča krvavitev. Kolonoskopija je endoskopska preiskava s kolonoskopom – upogljivo cevjo, sestavljeno iz številnih optičnih vlaken, po katerih se slika črevesne notranjosti prenaša na televizijski zaslon, kar zdravniku omogoča pregled

sluznice celotnega debelega črevesa in danke. Pred pregledom je nujno, da si bolnik z ustreznimi odvajali izprazni in očisti črevo. Med kolonoskopijo lahko zdravnik polipe v črevesu tudi odstrani (polipektomija). Če pri preiskavi zdravnik opazi tumor, odvzame delček tkiva za preiskavo – pravimo, da je opravil biopsijo. Odvzeto tkivo pregledajo pod mikroskopom zdravniki patologi in pripravijo patohistološki izvid, ki potrdi ali ovrže sum na raka ali drugo črevesno bolezen.

Preventiva se začne pri nas samih

Pozivamo vas, da izkoristite izziv in se odzovete na vabilo za vključitev v Program Svit. Poskusite razumeti to vabilo kot priložnost in ne kot grožnjo. Človeško je, da nas je strah pred ugotovitvami preiskav, pa vendar vse strahove lahko odtehta misel na to, kaj bi se lahko zgodilo, če dejansko zbolimo.

Več informacij o Programu Svit lahko najdete na: <http://www.program-svit.si>.

Janja Mišič, univ. dipl. psih.

Asist. Olivera Stanojevič Jerkovič, dr. med. spec.

Srečanje krvodajalcev

V soboto, 11. junija, je bilo v Veržeru pri Ljutomeru 22. tradicionalno vse-slovensko srečanje krvodajalcev. 4. junija namreč obeležujemo dan krvodajalcev Slovenije, 14. junija pa svetovni dan krvodajalstva.

Odkar v naši občini deluje OORK, se je tudi krvodajalstvu začelo dajati večji pomen. Tako so se srečanja v Veržeru udeležili tudi krvodajalci iz naše občine. Nagovorila sta jih predsednik RK Slovenije Franc Košir in novi sekretar RK Davorin Starman. Rdeča nit celodnevnega srečanja sta bila humanost in prostovoljstvo, saj je leto 2011 razglašeno za leto pro-

stovoljstva. Kako pomembno je to »rdeče zlato«, kot radi rečemo, se zavedamo šele takrat, ko morda pride do bolezenske situacije, ko ga potrebujemo. Zato je prav, da se ljudem, ki imajo zdravje in toliko zavesti, da lahko mnogim ljudem pomagajo z darovanjem krvi, zahvali nekdo na državni ravni. »Krvodajalci naše občine smo veseli, da smo del tega mozaika humanitarnosti, saj nas prostovoljstvo notranje bogati, daje moč in upanje za življenje nekoga, ki kri potrebuje,« so povedali krvodajalci iz občine Markovci, ki so se udeležili tega srečanja.

Marija Prelog

Foto: arhiv

Krvodajalstvo je plemenito poslanstvo. Ne pozabimo, da kri rešuje življenja.

Prispela je hrana iz sredstev EU

Občinska organizacija Rdečega križa in župnijska Karitas obveščata, da je prispela hrana iz sredstev EU (mleko, testenine, riž). Kdor je upravičen do donacije, naj stopi v stik s sodelavci RK in Karitas.

Marija Prelog

Predavanje društva za duhovno pomoč

V juniju se je našim občanom predstavilo društvo za duhovno pomoč Bruna Groeninga, ki temelji na nauku Bruna Groeninga in deluje po vsem svetu.

To je bil človek nemškega rodu, ki je v petdesetih letih prejšnjega stoletja (1906 – 1959) vzbudil pozornost svetovne javnosti z »izcelitvami« in zapustil znanje o sprejemanju duhovne »izcelitvene moči«. Množica zdravniško dokumentiranih poročil o uspehu izpričuje delovanje učenja Bruna Groeninga, saj v sklopu društva deluje medicinsko znanstvena strokovna skupina (MWF). To je mednarodni medicinski forum z nekaj tisoč zdravniki in predstavniki ostalih me-

dicinskih poklicev, ki od leta 1992 preiskujejo pomoči in izcelitve po duhovni poti, ki so se zgodile s pomočjo učenja Bruna Groeninga. Pri tem se poročila o uspehu na osnovi izvidov in pregledov neodvisnih zdravnikov znanstveno potrjujejo in dokumentirajo. Da bi s tem znanjem pomagali bolnim in trpečim, organizirajo po vsem svetu takšna informativna predavanja, kot je bilo pri nas. Vse aktivnosti so brezplačne, vsi nastali stroški se pridobivajo iz prostovoljnih prispevkov. Več o tem društvu si lahko preberete na: www.bruno-groening.org, ali pokličete na tel.: 070-217-151.

Marija Prelog

						SESTAVIL EDI KLASINC	FIŽOLOVKA, PREKLA	AVSTRIJSKI FILMSKI IGRALEC (PETER)	KANADSKI ZGODOVINAR (HAROLD)	MESO (MANJŠALNICA)	PODELJENA PRAVICA						
						PREŠITA ODEJA NAPOLNJENA S PUHOM											
						VIŠEČ SVET, STRMINA											
						NAŠ KOŠARKAR NOVAK											
						ŽITNI ČISTILNIK											
						GRENKA PIJAČA											
	IZREDNI LEPOTEC	NASELJE 12 KM OD ORMOŽA	ŽELATINA IZ RDEČIH ALG	EVROPSKI VELETOK	ASTRONOM. DALJNOGLED							GROZLIJVA ZGODBA	VODNI JAREK	LETOVIŠČE PRI OPATIJI	TELUR	OSTANEK PO PRAŽENJU	JEDEC SARDIN
MALARIJA VSAK ČETRTI DAN					TINE LAH			BIKOBORC NA KONJU	IVAN OMAN	VNETJE SKLEPOV							
RACA SELIVKA, REGLJA							BALERINA MLAKAR				PANKOVSKA FRIZURA						
HOTEL V STARIGRADU					OBRAZ						JUTROVO, LEVANT					GRČIJA	
MLEČNI IZDELEK				TUJE TELO					ŠKIS, MOND IN PAGAT							PISATELJICA BUCK	
OLGA ČEČKOVA			BOMBAŽNA TKANINA	ČRNI PTIČI				REKA V FRANCIJI					DESERTNO VINO				
VEDEŽEVSKA KARTE			PLEME, RASA		VAS PRI ŽETALAH			KMEČKI OČAK			PISATELJ ROLLAND						
VOZILO Z ENIM SEDEŽEM					DRAGA AHAČIČ						ANTON AŠKERC		VAS V ZASAVJU				
LEPLJIVA SNOV						SEKTA							GONIČ OSLOV				
						PODOBA GOREČE MOLIVKE											

NAGRADNI KUPON

Geslo 1: _____

Geslo 2: _____

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Poštna št. in kraj: _____

Najstarejši poklic

Zdravnik, arhitekt in politik se pripravijo, kdo ima starejši poklic. Reče zdravnik: „Moj je najstarejši. Bog je ustvaril Evo iz Adamovega rebra. To je vendar kirurški poseg.“ Arhitekt: „Že res. Ampak še pred tem je Bog ustvaril Zemljo iz kaosa.“ Politik: „No, ali zdaj vidita, da je moj poklic najstarejši. Kdo pa, mislita, je naredil kaos ...“

Šala o denarju

Ali ste vedeli, kako skrivajo žene moškemu denar? Makedoncu ga skriva pod knjigo. Črnogorcu ga skriva pod lopato. Slovincu pa ga da na mizo in reče: „Vzemi, če maš jajca!“

Policijski vici

Kakšna je razlika med policistom in župnikom? Župnik reče: „Gospod z vami.“ Policist pa: „Gospod, z nami.“ Zakaj imajo policisti okrogle hiše? Da se lopov ne more skriti za vogal. Kaj imata skupnega policist in čokolada? Oba zapirata.

Izbral: Aljoša Koren

Izpolnjeni kupon pošljite do 1. avgusta 2011 na naslov uredništva: Občina Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci (s pripisom nagradna križanka). Nagrajenci (določili jih bomo z žrebom) bodo o nagradi obveščeni po pošti, objavljeni pa bodo tudi v naslednji izdaji Lista iz Markovcev. Nagrade podeljuje Terme Ptuj v sodelovanju z občino Markovci. 1. nagrada: darilni bon za Terme Ptuj v vrednosti 30 evrov, 2. in 3. nagrada: darilni bon za Terme Ptuj v vrednosti 20 evrov, 4. nagrada: darilni bon za Terme Ptuj v vrednosti 10 evrov, 5. nagrada: kapa in majica Občine Markovci.

NAJ FOTOGRAFIJA POLETJA 2011

Sodelujte v natečaju za Naj fotografijo poletja!

Ste v fotografski objektiv ujeli zanimiv motiv, ki bi ga delili z bralci Lista iz Markovcev? Pošljite nam ga po elektronski pošti in sodelujte v natečaju za Naj fotografijo poletja 2011. Najboljše med prispelimi fotografijami bomo objavili v naslednji izdaji Lista iz Markovcev, avtorjem fotografij pa bomo podelili tudi praktične nagrade.

Vaše fotografije pričakujemo do 1. septembra 2011 na elektronski naslov: mojca.zemljarij@gmail.com ali na naslov uredništva: Občina Markovci, Markovci 43, 2281 Markovci (s pripisom Naj fotografija poletja).

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. **Uredniški odbor:** Patricija Bezjak, Aljoša Koren, Marija Prelog, Alenka Rožanc in Damjan Zupanič. **Odgovorna urednica:** Mojca Zemljarič. **Lektoriranje:** Alenka Rožanc. **Oblikovanje:** Patricija Bezjak. **Trženje oglasnega prostora:** Aljoša Koren, AK media. **Tisk:** PR Agencija Novelus. Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80. Spletni naslov: www.markovci.si.

Adijo šola - živele počitnice!

Učenci in delavci OŠ Markovci, spoštovani starši in drugi pristaši naše markovske šolske mladine.

Zdaj se že verjetno namakate kje na Jadranu, tisti z malo debelejšimi denarnicami mogoče tudi kje v eksotičnih krajih ali pa nemara ponovno odkrivajte lepote svojega domačega kraja, kar pa tudi ne škodi. Skratka, upam, da uživate v počitniškem vzdušju.

Za nami je še eno šolsko leto; za nekatere izmed vas prvo, za druge katero drugo, nekateri pa ste se od osnovnošolskih dni letos poslovili. Vsi skupaj pa smo jih že čakali in končno tudi dočakali – počitnice. Pa saj ste (smo) si jih zaslužili! Nekateri ste bili bolj, drugi malo manj pridni, a vsi ste se zagotovo kje izkazali. Nekateri ste do-

segli zelo dobre učne rezultate, drugi pa ste se spet uspešno udeleževali v kateri izmed številnih dejavnosti.

Letos smo počeli veliko, zato naj na kratko preletimo to šolsko leto. Preveč ne bomo dolgozeli, ker ste o vsem že brali, veliko si lahko preberete tudi na spletni strani šole.

Poleg rednih šolskih aktivnosti ste se udeleževali tekmovanj na različnih področjih znanj, športu, glasbi ..., pripravili smo odlične prireditve in koncerte ... Ponekod smo bili bolj, drugod manj uspešni, če pa kje nismo ravno zadovoljni, se bomo v naslednjem šolskem letu še bolj potrudili.

Tudi ob koncu leta so učenci dosegli zavidljive rezultate: v športu (dečki četrtnih in

petih razredov so bili medobčinski prvaki v malem nogometu, fantje sedmih razredov so postali področni prvaki v malem nogometu), v prometu (tretje mesto na medobčinskem tekmovanju v prometnih pravilih), v glasbi (OPZ je na regijskem tekmovanju prejel zlato priznanje). Četrtošolci so bili uspešni na finalu otroške varnostne olimpijade, devetošolci ste pripravili zanimiv in zabaven program na valeti, šestošolci in četrtošolci ste napisali največ spisov za List iz Markovcev ... Prva triada je bila pridna tudi pri bralni znački, večji ste malo manj »rastli s knjigo«, najbolje pa so se odrezali osmošolci in devetošolci. Med njimi smo imeli kar 16 zlatih bralcev. Pridno ste brali tudi angleško in nemško bralno značko ...

Več si o dogodkih, dosežkih in aktivnostih lahko preberete na spletni strani. Tam najdete tudi novo rubriko Novinarji, v kateri nastaja šolski spletni časopis.

Pa dovolj za danes, ne pozabimo, počitnice so! Mogoče se bo komu tam nekje sredi avgusta že začelo kolcat po šoli. Dobra šola ne prinaša samo znanja, pač pa spoznanja, ki jih človek potrebuje celo življenje. Tega se vse bolj zavedamo tudi pri nas, zato smo odprti za najrazličnejše nove projekte in sodelovanja.

Upam, da si je vsakdo izmed ponujenega našel kaj zase, nekaj, kar ga je zanimalo in izpopolnjevalo.

Lep počitniški pozdrav!

Vida Vajda

Foto: Martin Ozmeč

Odličnjaki na sprejemu pri županu

Pred zaključkom šolskega leta, v sredo, 22. junija, je župan Milan Gabrovec pripravil sprejem za najboljše učence Osnovne šole Markovci. Teh je bilo 50, župan pa jim je izročil spominska knjižna darila in jih v avli občinske stavbe tudi pogostil. V svojem razmišljanju, ki ga je župan Gabrovec na sprejemu delil z odličnjaki, je izpostavil pomen znanja kot vrednote. Po njegovem mnenju je znanje tisto, ki nam lahko koristi na vsakem koraku življenja. Na sprejemu pri županu je odličnjake spremljal tudi ravnatelj markovske osnovne šole, ob zaključku srečanja pa je nastala še spominska fotografija, ki jo objavljamo.

MZ

Valeta generacije 2010 / 11

Z zaključkom šolskega leta se je iz osnovnošolskih klopi poslovila še ena generacija devetošolcev. Svoje zadnje skupne šolske dni so obeležili z zaključnim plesom – valetom, ki so jo pripravili v začetku junija. V šolskem letu 2010/11 je deveti razred OŠ Markovci zaključilo 35 otrok – 15 dečkov in 20 deklic. Razredničarki učencev, ki so letos zaključevali osnovno šolanje, sta bili Tatjana Frangež Kobale (9. a) in Sonja Pavlenič (9. b). Na fotografiji, ki je iz letošnje valeta, so učenci devetih razredov skupaj z razredničarkama in ravnateljem Ivanom Štrafelo. Ker so v tem času učenci že sredi zasluženih počitnic, jim želimo brezskrbne in doživetij polne počitniške dni.

Urenišva

Foto: OŠ Markovci

Sončki vrtca Markovci so aktivni

V vrtcu Markovci že pri najmlajših skrbi- mo za higieno zobkov. Skozi celo leto nas obiskuje gospa Brigita Cigula iz zoboz- dravstvene službe Ptuj. Skrbi za preventi- vo zobkov naših malčkov, vse zaposlene in starši pa dajemo vsakodnevno velik poudarek na redno umivanje zobkov. V mesecu marcu smo pripravili tudi raz- stavo z likovnimi izdelki, ki krasi prostore v zobozdravstveni ustanovi Ptuj. V mesecu maju smo se udeležili kroša na Ptuj. Sodelovali sta dve ekipi – pet fan- tov, pet punčk. Sodelovalo je deset ekip

iz zunanjih in iz ptujskega vrtca. Letos je to bila novost, kajti tekmovanje je bilo tudi na meddržavni ravni, saj so sodelo- vali tudi otroci iz Varaždina. Dosegli smo zelo dobre rezultate. Ekipa punčk je bila ekipno druga, fantje pa so bili ekipno deveti. Skupaj ekipno so do- segli 4. mesto. Posamezno je zmagala Ana Plošinjak iz Bukovcev in tudi med- državno je osvojila 3. mesto. Z veseljem se vsako leto odzovemo na vabilo orga- nizatorja ptujskega vrtca. Letos smo se prijavi- li tudi na razpis pod-

jetja Marles. Skrbno smo slikali Sanjske hiše in naš trud je bil poplačan, saj smo prejeli 1. nagrado. Nagrada pa je bila iz- let v Maribor (prevoz in ogled), ki smo ga realizirali 17. 6. 2011. Bil je nepozaben iz- let. Peljali smo se z nadstropnim avtobu- som, v Mariboru nas je čakal predstavn- ik Marlesa in peljali so nas z vlakcem po Mariboru. Po vožnji smo si ogledali park, ribnike, igrali smo se na igralih in pripravili so nam poligon, kjer smo se igrali tekmovalne igre. Vsak otrok je do- bil balon in vrvico za ključke. Domov smo odhajali navdušeni.

Sodelovali smo tudi na reviji pevskih zborov Ciciban poje in pleše, kjer so otroci s svojo zborovodkinjo Polonco Strelec-Čuš poželi velik uspeh. Trud in veselje vzgojiteljice Polonce in otrok je bil poplačan z izletom na Ptuj. Otroci so uživali v mestnem parku, se sladkali s sla- doledom in se peljali z avtobusom. Bili smo tudi mini maturanti, veselili smo se po naši vasi, piskali, peli in obiskali žu- pana Milana Gabrovca, ki je otroke lepo sprejel, jim razkazal občino, pripravil pa tudi sladko dobrodošlico (sok, smokije in čokolado). Čas brezskrbnosti je minil, prihaja čas novih znanj in izzivov. Na tej poti naj bo sreča na vaši strani.

vzgojiteljica Martina Majcenovič

Foto: MZ

Minimaturanti vrtca Markovci na obisku pri županu Milanu Gabrovcu

Foto: arhiv vrtca

Skupina Sončki razstavlja v zobozdravstveni ambulanti na Ptuj.

Izlet v Olimje

Teško sem pričakovala prvi junij, dan, ko smo imeli zaključni izlet v Olimje in Podčetrtek. V šoli smo se o izletu veliko pogovarjali in se nanj pripravljali, na zemljevidu pa smo poiskali vse kraje, ki smo jih obiskali.

Zjutraj ob osmi uri smo se z avtobusom odpeljali proti Ptuj, skozi Kidričevo ter Ptujsko Goro, kjer smo videli veliko lepih gozdov in travnikov. Na avtobusu smo se zelo zabavali, si peli ter fotografirali zanimivosti v naravi. Ko smo prispeli v Majšperk, smo že začutili lakoto. Ne dolgo za tem smo zagledali tablo z napi- som Rogatec. Kar malo sem si oddahni- la, saj sem vedela, da se bližamo Rogaški Slatini, kjer smo imeli prvi postanek. Ko se je avtobus ustavil, smo vsi odhiteli na prosto, se pretegnili in nadihali svežega zraka. Nato nam je šofer Jože odprl pr- tljažnik, kjer smo imeli nahrbtnike. Pose- dli smo se po klopeh v zdraviliškem delu mesta. Pojedli smo sladoled in se počasi sprehodili do avtobusa. Naša druga po- staja sta bila samostan in cerkev. Nekaj časa je bil naš spremljevalec pes Beno. Opazovali smo ribnik zraven samostana. Kmalu nas je sprejel tamkajšnji pater, ki nam je podrobneje predstavil samo- stan, njegove obrambne stolpe, ki smo si jih tudi ogledali. Najbolj sem si zapo- mnila in kar se mi je zdelo tudi najbolj zanimivo, je, da so imeli možnost na- pada le spredaj, saj sta jih zadaj varo- vala hrib in gozd. Ko so Turki načrtovali napad na samostan oziroma takratni gozd, je grad ostal nepoškodovan, saj je bil tako skrit, da ga niso našli. Po kratki predstavitvi smo si ogledali še cerkev. Vsi oltarji so bili leseni, prebarvani s črno barvo in zelo lepo pozlačeni. Tam nam je pater postavil nekaj vprašanj. Neka-

teri smo si kupili belo svečo z napisom in Marijino sliko, saj je cerkev posvečena Mariji. Za ogledom zlatih oltarjev smo se namenili v staro lekarno, ki je bila v enem od obrambnih stolpov. Naš razred (4. a) si je medtem, ko si je 4. b kupoval spominke v samostanu, ogledal čoko- ladnico, ki nam jo je gospa opisala in povedala, da je tam bila nekoč šola. Ne- kateri so si kupili čokolado, medtem ko smo jih drugi počakali zunaj. Odšli smo nazaj v samostan in si kupili spominke. Zelo smo se razveselili, ko smo izvedeli, da se peljemo do Koče pri čarovnici. Tam nas je prijazno sprejel nekdanji ravnatelj Podčetrtek, gospod Brilej. Poklicali smo čarovnico Čiračara. Prijazno nas je pozdravil tudi dežurni palček. Hitro sem ugotovila, da je to dežela pravljic in ča- rovnije. Spet smo se razdelili v dve sku- pini. Mi smo si ogledali deželo pravljic. Bilo je zelo zanimivo, saj smo videli veli- ko pravljličnih bitij. Po ogledu nam je gos- pod predstavil življenje nekoč, pravza- prav smo imeli uro zgodovine. Že nas je čakala naslednja postaja na Jelenovem grebenu. Zelo lepo je bilo videti, kako so se jeleni, košute in njihovi mladički spre- hajali po ograjenem travniku. Jeleni so bili zelo prijazni, saj smo jim lahko dali pest kuzuze. Gospod nam je predsta- vil rogove, ki so jelenom nedolgo tega odpadli. V trgovini sem skoraj vsej dru- žini kupila kak spominček in jim poslala razglednico. Zdaj smo pa res bili že zelo lačni. Pojedli smo malico in si kupili sla- doled. Nismo bili preveč veseli, ko smo izvedeli, da bomo odšli domov, saj smo se zelo zabavali.

Seveda je bilo na avtobusu spet veselo. Nekateri so bili utrujeni, drugi pa še pol- ni energije. Pot domov smo nadaljevali skozi Žetale. V ozadju se je videla Do- načka gora, ki je bila prav z vsake strani drugačna. Ko smo prispeli v Podlehnik,

sem vedela, da se bližamo našemu cilju. Doma so me veliko spraševali o izletu. In veste, kaj sem jim odgovorila? Da je to bil nepozaben izlet!

Pia Majerič, 4. a

V sredo, 1. 6. 2011, smo šli v Olimje na za- ključno ekskurzijo. Že pred izletom smo se pogovarjali, kam gremo, kdaj gremo in ob kateri uri. Dolgo smo se pripravljali na ta izlet - skoraj tri tedne. Dobili smo tudi list, na katerem je bil načrt izleta. Na izletu so nas spremljali učiteljici Boža in Darja ter učitelj Primož. Ob 8. uri smo krenili izpred šole. Z avtobusom smo se peljali skozi Ptuj, Kidričevo, Ptujsko Goro, Majšperk, Rogatec in skozi Rogaško Slatino, kjer smo imeli prvo malico in si privoščili prvi sladoled. Zraven nas je bil tudi črni psiček. Ko smo pojedli malico in sladoled, smo si ogledali še Rogaško Sla- tino, kjer so že Rimljani našli prvo izvirske vodo. Po ogledu smo se počasi odpravili v Olimje. Tam nas je sprejel pater in nam nekaj povedal o Olimju ter o stari lekarni. Gledali smo tudi zlate ribice, ki so plavale v ribniku. Potem smo si ogledali cerkev, ki je posvečena Mariji. V cerkvi je bilo vse v zlatem in v črni barvi, ki te je najbolj pri- tegnila, ko si stopil v cerkev. Cerkev je bila kar precej drugačna od naše v Markov- cih. Ogledali smo si staro lekarno. Tam smo si lahko tudi nekaj kupili: npr. veriži- ce, razglednice ... Skoraj zraven pa je bila čokoladnica. Do nje smo šli dve minuti. Gospa v čokoladnici nam je povedala, od kod prihaja čokolada. Lahko smo jo tudi poskusili. Čokoladnica ni zgledala tako kot ena velika tovarna, saj je pred tem bila tam šola. Lahko smo si tudi kupili čo- kolado. Tam sem prvič v živo videla pravo čokoladnico. Po ogledu smo se odpeljali v hišo čarovnic, ki je bila v velikem črnem gozdu. V njej so bile lutke in prave čarov- nice. Šli smo v pravljlični raj. V vsaki hišici

so bile lutke iz različnih pravljic. Gospod, nekdanji ravnatelj šole, nam je razkazal prostor, kjer je bilo predstavljeno življe- nje nekoč. Kupili smo si tudi spominke in se odpeljali na Jelenov greben. Tam smo morali biti tiho, če smo hoteli hrani- ti jelene. Opisali so nam njihove rogove. Po opisu smo imeli drugo malico. Kupili smo si tudi spominke. Tam smo si lahko kupili še en sladoled. Ko smo pojedli, smo se počasi napotili nazaj v Markovce. Nazaj se nismo peljali po isti poti. Peljali smo se skozi Žetale in Podlehnik. Domov smo prišli utrujeni, a polni novih dožive- tij. Starši so me doma veliko spraševali o izletu, saj jih je to zanimalo.

Lara Roškar, 4. a

Srečanje z Enelpejenci

Enelpejenci pri nas pristajajo, z vesoljskimi ladjami Zemljo osvajajo.

Vsi se jih bojimo, vstran od njih bežimo.

Enelpejenci nas lovijo, z vesoljskimi ladjami za nami letijo.

Vsepošvodo smo se skrili, da nas »zelenci« niso ulovili.

Lucija Kuhar, 6. b

Pesem o počitnicah

Juhuhu, počitnice so tu! Šola gre počivat, mi pa na morje uživati.

Šola v jesen se je prebudila in otroke v šolo povabila, da jih bo veliko naučila.

Lucija Kuhar, 6. b

4. b in vesoljčki

Glavna oseba: Luka

Stranske osebe: 4. b razred, vesoljci, Marsovci, ... Nekega dne so na Zemlji pristali vesoljci. Čeprav je bil pristanek trd, so poškodovali le leteči krožnik. Ta noč je bila vroča. Vesoljci so takoj po pristanku odšli v šolo, saj so upali, da tam najdejo kakšen hladen kotiček, kjer bi se ohladili. V vsej šoli je bil samo en razred takšen. To je bil razred 4. b.

Naslednjega dne so otroci odprli vrata razreda, pogledali noter in zakričali: »Aaaaaa!« Vsi so jih čudno pogledali, a oni so hitro stekli po učitelja in mu povedali, da so v razredu čudna siva zelena bitja. Učitelj se je opogumil ter šel pogledat v razred. Ker je bilo tudi učitelja malo strah, je pred njim v razred stopil najpogumnejši učenec Luka. Z vesoljčki sta se spoprijateljila. Dala sta jim bombone in plesen, to so imeli seveda radi. Naslednji je v razred stopil Niko, ki se je skoraj polulal od strahu. Podobno je bilo tudi z ostalimi v razredu. Bilo je popoldne in otroci so morali domov. Ko so se najedli, so rekli staršem, da morajo priti nazaj v šolo, da bodo naredili referat. Ker je bilo to delo obvezno, so vsi lahko prišli nazaj in tako so lahko do večera popravljali leteči krožnik vesoljcev. Čas je hitro minil in že je bil večer, ko so starši prišli po svoje otroke. Eden od staršev je vprašal, kje je referat, ki so ga delali. Pokazali so mu opis Lune, ki so ga naredile punce, medtem ko so fantje popravljali leteči krožnik. Nato pa so šli vsi spat.

Ko je Luka spal, so prišli vesoljci v njegovo sobo in ga žgečkali tako dolgo, da se je zbudil. Komaj je odprl oči, že so ga vprašali, ali želi iti z njimi v vesolje. Luka je bil takoj za to. Vesoljci pa niso v vesolje povabili samo Luka, ampak ves 4. b razred.

Najprej so odšli na Mars. Tam je bilo zelo zabavno, saj so lahko skakali po njem, koliko jim je bilo volje. Šli so tudi v Tunnel Teme, kjer ni bilo nikogar strah. Tam so bile neprešteto dolge hiše, sladkarije, drevesa iz sladkorne pene. Z Marsovci so peli WAKA WAKA, plesali POLKO in se igrali. Ko so se naveličali iger na Marsu, so poleteli na Luno. Zraven so vzeli slovensko zastavo, ki so jo izobesili na Luni namesto ameriške zastave. Ko so to naredili, so se vrnil na Zemljo. Ker se je v vesolju nekaj zalomilo, so na Zemlji pristali v preteklosti. Videli so svoje starše, kako so bili v šoli, se igrali ... Nato so ugotovili, da morajo na drugo stran Zemlje, da bodo videli, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. Tam so bili govoreči in leteči avtomobili. To je bila zmešnjava!

Vse je bilo tako drugačno in nevsakdanje, da se je Luku kar stožilo po sedanjosti. Zelo si je zaželel, da bi vse skupaj minilo. Takrat pa bbbuuuummm in Luka se zbudi. Srečen je bil, da so to bile le sanje.

Luka Janžekovič, 4. b

Tomasovo potovanje okoli vesolja z Marsovci

Zjutraj, ko sem se zbudil, je bilo še ob 5. zjutraj. Šel sem na balkon in videl, da sem v gorah. Zajel sem svež gorski zrak in rekel: »To pa ni svež gorski zrak!« Kadi-lo se je in pred sabo sem zagledal veliko cigaro, ki je pristala na trampolinu. Hitro sem se oblekel ter najedel in pogledal na koledar. Bile so počitnice! Potem sem

se približal veliki cigari in videl tri Marsovce.

Spoprijateljili smo se in drugo jutro so me s posteljo in z omaro odnesli v cigaro. Rekli so, da gremo okoli vesolja. To je bilo precej nasprotno, kot pravi učitelj Primož: »Vesolja nikoli ni konec, je neskončno!« In že smo bili pri Marsu, potem

pri Plutonu, Jupitru, Merkurju, Jagru. Skoraj smo se že zaleteli v nekakšen ledeni planet. Teh ledenih planetov je bilo vse polno. Tam je bila tudi Snežna Vila iz vesolja. Izgubili smo se ter jo vprašali za pot. Rekla je: »Pojdite na sever, potem na vzhod.« Potem smo se lahko obrnili in peljali na sever. V vesolju je tudi planet Petrol. Tam lahko vesoljske ladje, cigare in krožniki napolnijo gorivo. Malo sem se z vesoljskim daljnogledom razgledal po drugih planetih. Videl sem enega zelo črnega, na njem pa zlobno Miki Miško, ki se je borila z Velikim M-jem. Miki Miško smo zvezali tako močno, da ni mogla premakniti prsta, Veliki M pa je z veliko bejzbolsko palico odbil planet v drugo Galaksijo. Veliki M je šel z nami in postal naš sopotnik. Tako smo prišli domov, ampak ne nazaj v gore ali v Borovce. Pristali smo v New Yorku. Tam je Newyorčane napadal zlobni Maltazar. Nismo in nismo ga mogli premagati in rešiti New Yorka. In celo Zemlje. Potem je Veliki M hotel porabiti vso svojo energijo in res jo je uporabil. Začel je leteti in tako hitro tekati, da ga nisem videl. Roke je premikal tako hitro, da je Maltazarja premagal in vsi so bili rešeni.

Veliki M je postal moj najboljši prijatelj ter se mi je spremenil v ogrlico. Rekel sem mu: »Ko me boš potreboval, reci: najboljši prijatelj!« Odšel sem domov in videl, da sem v Borovcih. Obesek pa še zdaj nosim.

Tomas Erhatic, 4. b

Doroteja in Marsovčki

Nekateri se sprašujejo, ali res obstajajo druga bitja v vesolju. Lahko vam povem, da res obstajajo. In ta živa bitja so Marsovčki, ki živijo na planetu Mars. Ali vas zanima, kako vem?

V letu 2010 smo z bratom, atijem in mamico odšli na morje. Ko smo prišli na morje, smo si zložili prtljago v omare. Potem smo se najedli in odšli v mesto. Tam smo si nekaj kupili. Zvečer, ko smo prišli v hišo, smo odšli spat. Čez noč pa so se v sobo prithotapili Marsovčki. Zbudili so me, ko so prižgali luči. Prebudila sem se in mislila, da imam privide. Skočila sem iz postelje, pred katero so bili Marsovčki.

Prosili so me za pijačo in sladkarije. Rekla sem jim, da jim ustrezem pod pogojem, da ostanejo v sobi in da ne zbudijo atija, mamice in bratca, ki spijo v sosednji sobi. V sobo sem jim prinesla veliko vode in bonbone. Vsak si je vzel, kar je hotel, in se zahvalil.

Marsovčki so bili zeleni z dolgimi rokami in s štirimi prsti na rokah in nogah. Imeli so glavo, ki je bila manjša od moje, zelen okrogel nos, majhne in temne oči, zelena usta, velika štrleča ušesa in namesto las dve tipalki. Oblika njihovega telesa je bila podobna hruški. Sliši se grozljivo, ampak ni, saj so zelo prikupni. Marsovčki so zelo prijazni, vendar govorijo malo drugače, kot da bi imeli zamašene nosove. Povedali so, da so prišli z Marsa z letečim krožnikom, ki sem ga lahko videla na lastne oči. Zjutraj sem družini povedala, kaj se mi je zgodilo. Niso mi verjeli. Mama je rekla, da me je tlačila mora, zato mi je izmerila vročino. Po zajtrku smo odšli na plažo, kjer smo delali pečene gradove. Zvečer smo odšli s plaže na večerjo. Med večerjo sem vprašala mamico in očka, če lahko prespim zunaj v šotoru. Oba sta se strinjala. Po večerji smo vsi skupaj postavili šotor. Ko sem zatisnila oči, sem zaslišala ropot, odšla sem iz šotora. Tam sem videla moja prijatelja Marsovčka. Povedala sta mi, da sta prišla po hrano in pijačo. Povedala sem jima, da imam na zalogi samo pijačo. Zahvalila sta se in odšla. Takrat sem videla, da sta prišla z raketo. Odšla sem spat. Zjutraj sem bila hitro pokonci. Odšla sem v hišo, kjer je mama že pripravljala zajtrk. Pogrnila sem mizo, ko sta se prebudila ati in bratec. Po zajtrku smo se odpravili na plažo. Na plaži sem zagledala mojo najboljšo prijateljico Nino. Starši so se dogovorili, da lahko spim pri njih. Spali sva v hišici na drevesu. Ves večer sva se smejala in klepetali, ko je nekdo potrkal na vrata. Ustrašili sva se. Nina je hotela poklicati pomoč. Spomnila sem se, da bi lahko bili Marsovčki. Odprla sem in jima dala vodo ter košček čokolade, ki je ostal. Ko so odšli, je Nina zajela sapo in vsa panična vprašala, kdo sta bila ta dva možička. Povedala sem ji. Bila sem vesela, saj mi je končno nekdo verjel. Zjutraj je ati prišel pome. Povedala sem mu vso zgodbo. A verjel mi ni niti besede. Zadnjih sedem dni sem spala mirno in brez skrbi. Zadnji dan sem se zbudila prva in sem začela pakirati. Pojedli smo zajtrk in odšli. Domov smo prišli pozno zvečer, se umili in odšli spat. Naslednji dan sem popoldan obiskala prijateljico Urško. Povedala sem ji, da sem videla Marsovčke in da smo postali prijatelji. In verjela mi je. Skupaj sva odšli k Anamariji, kjer je bila tudi Eva. Nobena od njiju mi ni verjela.

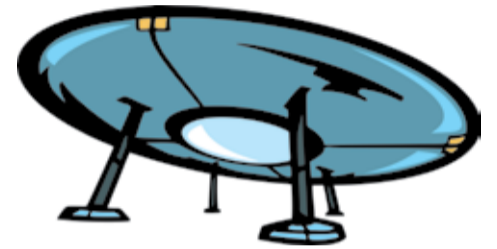
Naslednji dan smo skupaj odšli k Anji. Tudi ona mi ni verjela. Zvečer je po mene prišla mamica in skupaj sva odšli k Sandri. Povedala sem ji boljše kot ostalim, a vse je bilo zaman. Ni mi verjela. Naslednji dan je bil zadnji dan počitnic. Pripravila sem si torbo. Ko sem prišla v šolo, sem vse povedala še drugim prijateljem. Skoraj vsi so mi verjeli, razen Gorazda, Marse-la, Žige in Luke. Fantje so rekli, naj si ne izmišljujem stvari, ampak jaz sem vedela, da govorim resnico. Kot slišite, Marsovci res obstajajo. Pridejo po

hrano, pijačo in včasih samo na klepet!

Doroteja Kolenko, 4. b

Macine, Tačine in Kepičine sanje

Joj, budilka zvonil! Ne morem in ne morem se zbuditi, a ko odprem oči, vidim tri majhne puhaste repke. Bile so tri mucke. Vidim jih, kako so lačne. Z veseljem vstanem in jim dam hrano. Muce začnejo prestiti. Rečem jim: »Ne tako glasno, da vas psiček ne sliši! Potem boste bežale, bežale, bežale ...«, da vas ne dobi.« Nato reče Maca: »Jaz bi šla na izlet.« Vprašam jo, kam bi rada šla. Rada bi šla na Modri planet.

Zvečer oziroma ponoči, ko nisem mogla zaspiti, je prišel k meni možiček v modri tuniki z zlatimi lasmi. Imel je le eno nogo, izpod katere sta kukali dve stopali. Odpeljal me je na modri planet. Potovala sva z raketo, na kateri so bile narisane rožice vseh barv. Veste, kako je pripravil raketo? Iz nahrbtnika je vzel nekakšno kroglo, podobno žogi. Samo plosknil je in že se je ta spremenila v raketo.

Raketa naju je odpeljala na Modri planet. Tam sem lahko hodila po dveh nogah, lahko sem visoko skočila in plesala različne plese ... Tam so bili zelo prijazni, lepo so me sprejeli. Veš, da se vsakega toliko časa selijo; ko se naveličajo živeti kje, pa se kar preselijo drugam. Tam je res v redu. Všeč mi je ta planet in želim ga spet obiskati.

Zdaj pa moram hitro v šolo, da ne zamudim. Ko zaprem vrata, se sliši pogovor muc. Muca Maca reče: »Res sem šla z njim, če mi ne verjameta.« Muca Kepica jima reče, da bi lahko šle zdaj na Modri planet kar same. Maca in Tačka pa odvrneta: »Ja! Ja! Gremo...« Spakirajo nahrbtnike in že odprejo vrata. Muca Maca jima pojasni, da ji je možiček rekel, da lahko gre tja samo ona in nihče drug. »O, zdaj sem se spomnila tudi jaz, da sem bila na Modrem planetu.« »O, pa jaz tudi,« potrdi Kepica Tački. »Morda bi morale prositi možička, da bi nas vse tri popeljal na Modri planet. Ja, ja res, šle bi skupaj.«

Eva Kuhar, 4. b

Obiskovalci iz vesolja

Bil je navaden šolski dan. Šli smo na malico. Renato in jaz sva bila prva v razredu. Ko sva se usedla v svojo klop, sva v kotu nekaj slišala.

Šla sva tja in videla vesoljčka. Hitro sva ga skrila, da ga ne bi nihče videl. Vesoljček je prosil za pomoč. Rekel je: »Moj leteči krožnik je razbit!« Rekel sem, da mu lahko popraviva leteči krožnik. Vesoljček naju je vodil do letečega krožnika. Bil je zelo razbit. Rabila sva dva tedna, da sva ga popravila. Končno sva ga popravila. Vsi so šli na svoje mesto.

Potem smo odšli na planet. Krožili smo okoli Sonca. Čez štiriinštirideset minut smo prispeli. Na planetu je bilo 1000000000.000000000.0000 ... vesoljčkov. Renato in jaz sva se zelo ustrašila. Vesoljček je bil srečen, ker je spet s svojo družino. Vesoljček naju je odložil na Zemljo. Prišel sem domov. Vsi smo bili srečni.

Gorazd Verlak, 4. b

Iz normalnega človeka v pritlikavca

Bil je večer in odpravljala sem se spat. Že dolgo sem si želela biti malo večja, kot sem sedaj. V čarovniški knjigi sem našla recept za napitek, ki pospešuje rast. Pripravila sem si napitek in ga kupila ter upala, da bo deloval. Ulegla sem se v posteljo in zaspala. Sredi noči sem odprla oči in opazila, da sem prekrita z odejo, ki se mi je zdela zelo velika. Videla sem, da je moja pižama desetkrat večja od mene. Mislila sem, da sanjam. Potem sem se zavedala, da je res. Napitek je deloval na-

sprotno in postala sem pritlikava. Ko bi se vsaj obleke pomanjšale z mano, pa se niso. Vstala sem in hotela odpreti čarovniško knjigo, da bi videla, kaj sem naredila narobe, a ker sem bila zelo majhna, je niti odpreti nisem mogla. Šla sem si naredit obleke, ker nisem imela kaj za obleči. Ko sem si jih oblekla, sem šla poiskat najmanjši grobi kos blaga in si iz njega naredila torbo primerne velikosti, vzela sem natrgane papirčke in najmanjšo konico svinčnika, kar sem jih kdaj videla.

Vse to sem spravila v torbo, jo vzela na rame in se odpravila na šolski avtobus. Ko sem stopila na avtobus, me nobeden ni opazil. Morala sem se izmikati velikim stopalom, da me kdo ni pohodil. Prišla sem v šolo in našla prijateljice, ampak one me niso opazile. Začel se je pouk in prva ura na urniku je bila slovenščina. Učiteljica me je vpisala v dnevnik, kot da nisem prisotna pri pouku. Iz besedila na tabli smo morali izpisati samostalnike in učiteljica nas je klicala po vrsti, mene

pa je izpustila - kot da ne vem, kaj so samostalniki. Učiteljica je prišla k mojemu stolu in se skoraj usedla name. Še dobro, da sem se hitro umaknila. Čeprav je bil čisto navaden dan, je bil zelo naporen. Na vrsto je prišel odmor - to je šele bila mora. Tega sem se najbolj bala. Nisem se imela kam skriti. Vsi so tako veliki in jaz tako mala. Vsi so skakali in se drli eden preko drugega. Tako so bili glasni, da še svojih misli nisem slišala. Zazvonil je zvonec in naenkrat je bila pred mojimi očmi tema. Zbudila sem se in ugotovila, da so bile vse to le sanje oziroma nočna mora. Te sanje so moje mnenje spremenile. Sedaj sem čisto zadovoljna s svojo višino.

Tjaša Draškovič, 6. b

Blek !!!

Nekega dne sem se s prijatelji odpravil loviti ribe. Imeli smo se zelo super. Ulovili smo veliko rib. Lovili smo z majhnimi črvi. Ko smo se odpravili domov, sem se odločil, da jih bom nekaj vzel s sabo za naslednji lov. Doma sem pozabil na črve in nahrbtnik pustil v kuhinji. Naslednje jutro sem zagledal neprijeten prizor. Črvi so se lazili pod mizo, nekaj jih je bilo celo na mizi. Prizor je bil takšen, da sem rekel: »Blek!« Od tistega dne sem črve vedno spustil nazaj k ribam.

Nejc Slana, 6. b

Kako je Krjavelj tatove odgnal

Krjavelj je v gostilni pripovedoval tovarišem. Začel je tako: »Poslušajte, bilo je ob zori in bila je še tema.«

Tovariš je zakašljaj in to je Krjavlja zmotilo. »No, bilo je ob mraku, ko sem zaslišal naenkrat i-i-i-i-i-i-i-i-i. Zaškripala so vrata. Takoj sem se zbudil, vendar sem mislil, da le sanjam. Ker sem bil lačen, sem odšel v hladilnik hrano iskat, pa sem silovito odprl vrata, pa je naredilo -tum- in -aauu. Ker sem bil zelo zaspan, sem mislil, da se mi je samo zdelo. Zaprl sem vrata in na tleh zagledal v črno zamaskiranega moškega z veliko buško na glavi. Bil sem ves zaspan, zato sem šel po

kozarec vode za poškodovanca. Ko sem prišel nazaj, ga ni bilo več. Samo skomignil sem z rameni in odšel spat. Ni minilo dolgo, pa sem slišal tump- tump-tump -tump. Bile so stopinje. Spet sem mislil, da se mi samo sanja. Naenkrat je zazvonil telefon. Mislil sem si: »Le kdo bi klical ob tako pozni uri?« Tako sem bil jezen, da sem besno in močno odprl vrata, pa je spet naredilo -tum- in -aauu. Pogledal sem, kaj je bilo to. Videl sem enako kot prej - zamaskiranega moškega z buško na glavi. Spet sem odhitel po kozarec vode in ko sem prišel nazaj, moškega ni bilo več. Bilo je že jutro. Sedel sem k mizi in poslušal novice po radiu. Slišal sem takole: »Nek moški je ponoči iz svoje hiše odgnal dva zamaskiranca, ki sta ga verjetno hotela oropati. Oba lopova sta se pred uro predala policiji, saj nista imela več nič moči. Tistemu, ki ju je pregnal, se iskreno zahvaljujemo!«

Od takrat naprej so vsi govorili, kakšen junak je Krjavelj in kako dobro zna pripovedovati.

Jan Hercog, 6. b

Moja delovna izkušnja, hočeš - nočeš - moraš

Za kulturni dan smo si v celjskem gledališču ogledali predstavo, prirejeno po delu ameriškega pisatelja Marka Twaina

z naslovom Tom Sawyer in vražji posli. Tudi meni se je že zgodilo kaj podobnega kot Tomu, da nisem ravno uživala pri delu, ki bi moralo biti narejeno. To se je zgodilo največkrat pri čiščenju ali pomivanju posode.

Mami nam je rekla, naj v dnevni sobi pospravimo in pobrišemo prah. Vsi trije - sestra, bratec in jaz tega najprej nismo hoteli, a smo morali. Zavzdihnili smo in se počasi lotili dela. Najprej je bilo vse tečno. Ko pa smo zagledali dnevno sobo v obliki »atomske bombe«, nas je kar zbolela glava. Vedeli smo, da bo to treba pospraviti, a nismo hoteli, da bi to pospravljali mi. Od začetka smo čistili zelo počasi. Sčasoma pa je že postajalo zanimivo. Med delom smo si prepevali. Ko smo končali, pa smo bili malce jezni, ker nismo že takoj delali z veseljem.

To se vedno ponavlja kot začaran krog. Tako se tudi vedno znova učimo, da tudi, če hočeš ali nočeš - moraš.

Špela Vrtačnik, 6. b

Srečanje z bitjem s planeta Oxus

V ponedeljek smo se v šoli pogovarjali, če obstaja življenje na drugem planetu. Jaz verjamem. Zvečer je prišla k meni Katarina. Šli sva na sprehod s psom po potki skozi koruzo. Ves čas sva imeli ob-

čutek, kot da naju kdo opazuje. Potka se je razcepila na dve strani. Jaz sem do zdaj šla vedno po desni strani, a je Katarina rekla, naj greva po levi. Čez nekaj časa se je pot končala. Obrnili sva se. Iz koruze je skočil majhen človek. Bil je zelene barve in imel je tipalke, segel, pa mi je le do pasu. Pes je začel lajati, Katarina pa se je začela tresti in se skrila za mene. Stvar je rekla, da prihaja v miru in da je vesoljec. Predstavil se je. Ime mu je Hordy. Katarina je postala živčna in bleda, čez par sekund, pa je omedlela. Začela sem jo tresti, ona pa se ni zbudila. Hordy je rekel, naj se potem vrnem ponjo. Psi sem naročila, naj jo pazi. Hordy me je odpeljal do njegove vesoljske ladje. Mislila sem, da je velika, ampak ni. Bila je malo višja od Hordya. Razložil mi je, da prihaja iz drugega osončja, živi pa na planetu Oxus. Še vedno mu nisem popolnoma zaupala, bil pa je zanimiv. Šla sva nazaj h Katarini, ona pa je že bila budna. Hordyja sem vprašala, zakaj je prišel na Zemljo. Odgovoril mi je, da so v šoli dobili nalogo, da lahko iz kateregakoli planeta naredijo prijatelje in on je izbral Zemljo. Moral se je odpraviti, saj je že zamujal. Poslovili smo se in že je izginil v svojem vesoljskem plovilu. S Katarino sva šli nazaj. Hordyja ne bom nikoli pozabila.

Ana Murko, 6. b

Otoček sredi jezera ...

Bled spada med najbolj priljubljene in obiskane turistične kraje v Sloveniji. Mestno naselje je pričelo nastajati sredi 19. stoletja. Kraj je posebej znan po Blejskem jezeru, otoku in gradu.

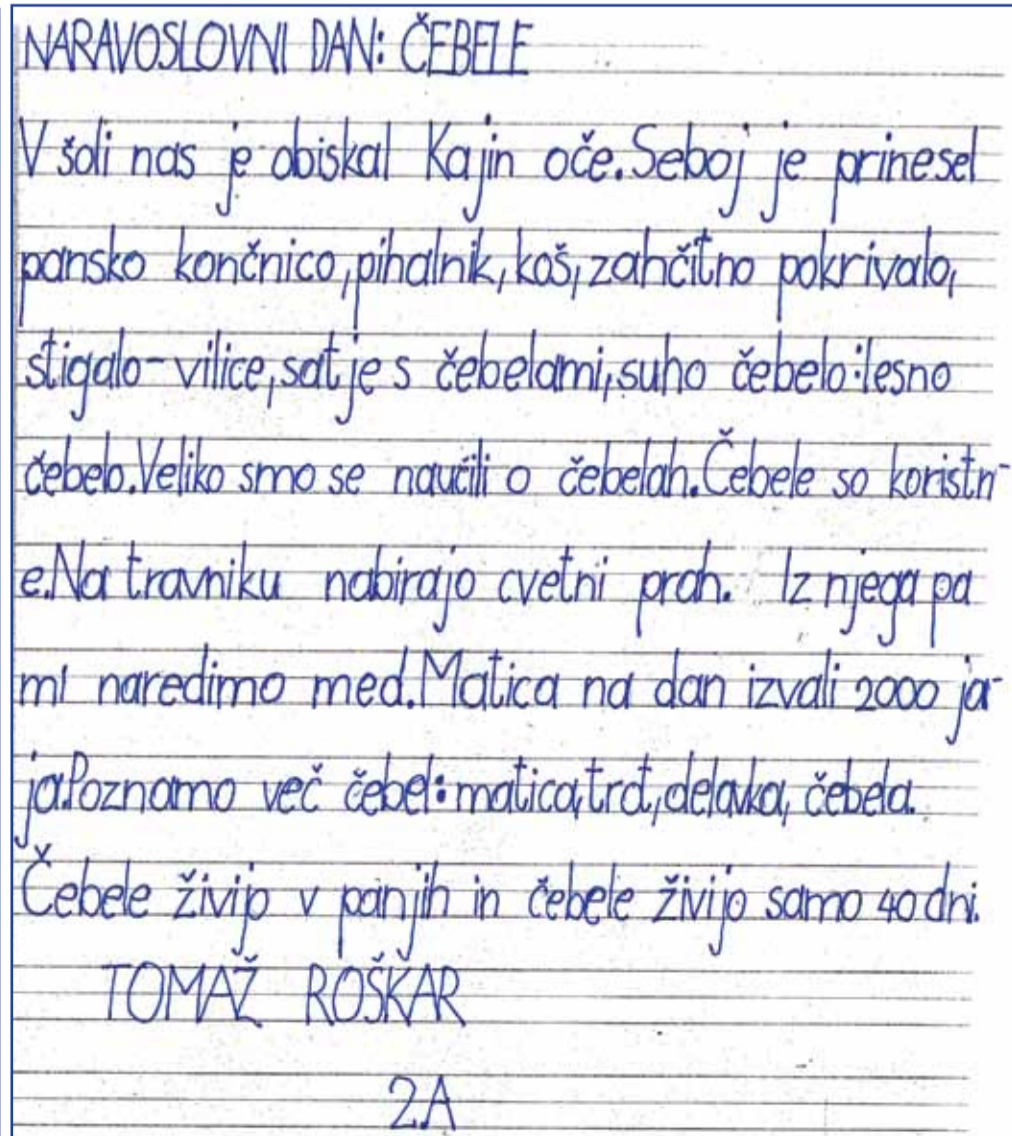
No, tako imenovan otoček sredi jezera oziroma Bled smo obiskali tudi mi, učenci 9. razredov. Naš izlet je zdaj za nami že celo šolsko leto, a spomini ostajajo.

Vse se je pričelo že prvi šolski dan, ko nam je razredničarka dala na izbiro dva kraja za zaključni izlet - Piran in Bled. Seveda se kot ponavadi nismo vsi strinjali, pa vendar je v življenju potrebno iskati tudi kompromise. Na koncu smo se vsi strinjali, da bomo zaključni izlet preživeli na zelo znanem in turistično lepem kraju Bled. V petek, 17. 9. 2010, ob 7. uri zjutraj smo se torej odpravili proti Bledu. Kot običajno, je bilo na avtobusu precej živahno in veselo, ni manjkalo dobre glasbe in petja. Ko smo se pripeljali na Bled, smo se vsi uzrli proti jezeru in z velikim navdušenjem zapeli pesem Otoček

sredi jezera. Peljali smo se naprej proti vodnemu parku Bohinj, kjer smo se v vodi zelo zabavali (čeprav je bil kdaj pa kdaj tudi pod vodo) in uživali, kolikor se je le dalo. Tam smo potem imeli tudi kosilo, po katerem smo se odpravili nazaj proti Bledu, kjer smo se s pletno peljali na otoček. Na otoku, na katerem sta zgrajena stopnišče z 99 stopnicami in kapelica Matere Božje, stoji cerkev Marijinega vnebovzetja. Otok je znan tudi po zvonjenju na zvon. To naj bi izpolnilo vse želje tistemu, ki pozvoni nanj. No, tudi to smo si ogledali in tudi mi pozvonili. Po ogledu smo se s pletno odpravili nazaj in se peljali v mestno jedro. Tja smo se odpravili z velikim veseljem, saj smo vedeli, da bomo imeli eno uro prosto. Med prostim časom smo tekali po ulicah in trgovinah ter se zabavali kot še nikoli.

Ta dan oziroma naš zaključni izlet smo res preživeli z veliko zabave, kljub slabemu vremenu, in kot pravi prijatelj, kar tudi smo. No, tako se je naš izlet končal. Sedaj, ko to berete, pa se je za nas končala tudi osnovna šola in že bomo stopili v srednje šole. Sploh ne bomo vedeli, kam je tako hitro odšel ta čas, a vedno bomo imeli v spominu Bled, ki je zagotovo pustil lep pečat v našem srcu.

Urška Popošek, 9. b

Kemija - naša prihodnost, naše življenje ...

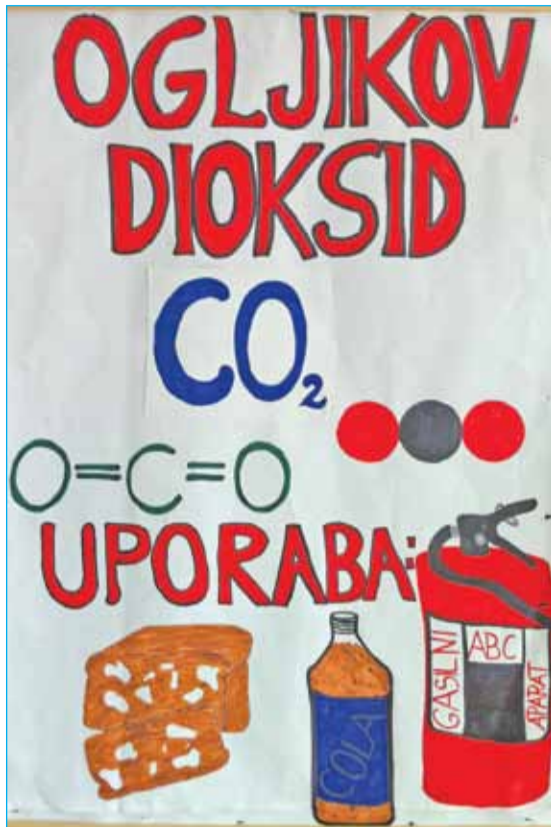

Foto: arhiv

Plakat sta pripravili Adriana Horvat in Anja Ljubec (7. a).

Kemija je naš vsakdan, z njo se srečujemo vsepovsod - če hočemo to priznati ali ne. Kot otroci se z njo srečujemo že v peskovniku, ko prelagamo majhna zrnca peska in spoznavamo vse, kar je trdno, tekoče, včasih pa lahko spoznamo tudi kak žlahten plin. Kot osnovnošolci se s kemijo srečamo že v prvem razredu, podrobneje pa v osmem. Odrasli se z njo srečujejo pri raznih vsakdanjih opravilih, ki so jim ponavadi tudi odveč. Vsekakor pa ne smemo pozabiti na ljubezen, ki nas spremlja od prvega družinskega "cartanja", od prve zagledanosti v soseda, od prve najstniške ljubezni, vse do zadnjega obujanja spominov preteklosti. Vse to je kemija. Da pa se raziskovanje na področju kemije ne bi "ustavilo", so slovenski kemiki in kemičarke "izumili" Mednarodno leto kemije - s tem so vsem nam želeli pokazati pomembnost kemije in nas opomnili na pomembne kemike. Med njimi je bila vodilna Marie Curie, ki je zaradi slabega poznavanja "stranskih učinkov" v kemiji prehitro umrla. Slovenski kemiki so nam vsak mesec popestrili z eno molekulo, v upanju, da se

bomo tudi mladi bolj zanimali za kemijo - molekula meseca aprila je bil CO₂ (ogljikov dioksid), ki nam je vsem dobro znan. Naš svet je dobesedno preplavljen s škodljivimi snovmi, kar opažamo v globalnem segrevanju, v onesnaženosti morja, v onesnaženem zraku, v primanjkanju pitne vode - s tem pa so ogrožena naša življenja in življenja naših potomcev. Zaradi tega nas kemiki osveščajo z "zeleno kemijo", ki bi izboljšala življenjske razmere za naše vnuke, pravnuke ... Naša prihodnost bo zmeraj odvisna od kemije, ki nam bo, če bomo živeli z njo in ne proti njej, omogočila življenje kar se da prijetno. Mogoče pa en dan odkrijemo tudi zdravlilo, ki bo premagalo najhujšo bolezen ...

Eva Vidovič in Amadeja Matjašič, 9. r

Šestošolci so zbrali anekdote o znanih književnikih

Razkošna ameriška limuzina drvi po cesti proti Shakespearjemu rojstnemu kraju. Nenadoma zaškripajo zavore in avto se ustavi ob pešču. »Halo,« zakliče Američan, »ali vozim proti hiši Williama Shakespeara?« »Ja, gospod,« odvrne pešec, »pa ni treba tako hiteti. Je že mrtev.«

Moliere je po dolgi bolezni srečal znanca, ki ga je le bežno poznal. Ta se je čudil: »Vi ste Moliere? Mislim sem, da ste mrtvi.« Komediograf je zagodrnjal: »No, lep prijatelj ste! Še na pogreb niste prišli!«

Ana Murko

Anekdota govori o slovenskem pisatelju Ivanu Cankarju, ki je menda še v šoli dobil nalogo - spis: Pogled z ljubljanskega gradu. Očitno takrat ni imel volje in je učiteljci zapisal: »Bila je megla, zato se ni videlo nič.«

Anekdota, ki priča o globini odnosa Franceta Prešerna in Ane Jelovšek, matere Prešernovih treh nezakonskih otrok. Anekdoto je zapisala njuna hči, Ernestina Jelovšek. Ko je Andrej Smole na godovni večerji (hrana je že bila na mizi) nenadoma omahnil in umrl v pesnikovem naročju, je Prešeren ves potrt iskal tolažbe pri svoji ljubici. Njena reakcija pa je bila: »Ja, kdo je pa potem zajca snedel?«

Špela Vrtačnik
(povzeto po pisatelju Bogdanu Novaku)

Katero knjigo prebrati?

Zelo zanimiva je knjiga avtorice Berlie Doherty z naslovom *Hči morja*, ki govori o legendi. V morju živijo Selki, ki izgledajo kot tjulnji, ko pa si vzamejo tjulnjevo kožo s telesa, pa so ljudje. Oče je našel majhno punčko v morju in si jo vzel kot svojo. Ko je postala starejša, pa ni več spala. Mamo je začelo skrbeti, zato jo je poslala k sestrični, v stran od morja. Tam pa je bila še bolj žalostna, ker je žalovala po morju. Na koncu je dobila svojo tjulnjevo kožo in je šla v morje k svoji pravi družini. To knjigo priporočam vsem bralcem, ki jih zanimajo pustolovske knjige in legende.

Ana Murko, 6. b

Knjiga avtorice Diane Cooper *Tara in govoreči muc se srečata z Angeli in Vilami* govori o punčki Tari, ki ima težave z branjem. Tara in njen muc pa imata le eno skrivnost, da se med seboj razumeta. Tari se nekega dne pokaže angel, ki ji pove, kako naj bo v vseh stvareh najboljša. Tara je angela večkrat poklicala, naj ji pomaga. Angel ji je vedno pomagal in jo bodril v težkih trenutkih. Knjiga mi je bila všeč, ker se Tara in njen muc lahko med seboj razumeta in pogovarjata in ker deklica najde pomoč v težkih trenutkih.

Lucija Kuhar, 6. b

Moji spomini na četrti razred

Bližal se je 1. september, prvi šolski dan. Zelo me je zanimalo, kaj se bomo učili v četrtem razredu. Malo pa me je skrbelo, kakšne ocene bom imela.

Napočil je velik dan. Zbrali smo se pred šolsko garderobo, kjer so nas pozdravili učitelji in gospod ravnatelj. Poiskali smo našo novo učiteljico in se odpravili v razred. Bilo je zabavno, saj je bilo vse novo. Posedli smo se po razredu. Učiteljica Darja se nam je predstavila in mi smo se predstavili njej. Povedala nam je nekaj pravil lepega vedenja in nas seznanila s šolskimi pravili. Sledila je malica. Pojedli smo slastne rogljičke in popili sladke sokove. Poslovlili smo se.

Minilo je nekaj tednov in na šolo smo se že kar navadili. Prišel je mesec oktober in z njim teden otroka. Imeli smo tudi kulturni dan. Deževnega dne smo se učenci od prvega do petega razreda z avtobusom odpeljali na Ptuj. Ogledali smo si Knjižnico Ivana Potrča Ptuj. Ogledali pa smo si tudi stari del Ptuja, nato pa se odpravili v Kino Ptuj, kjer smo si ogledali Popotovanje cesarskega pingvina.

»V soboto imamo pouk,« je v četrtek povedala učiteljica. Vsi smo se začudili. Učiteljica se je zasmejala. »To je nadomeščanje za pustni torek,« nam je pojasnila. Prišla je sobota. Polni pričakovanj smo se posedli po blazinah in stoli v stari telovadnici. Prijazni gospod nam je za začetek predstavil dve glasbili. To sta bili drumelca in zelo staro glasbilo lončeni bas. Učenci četrtega in drugega razreda smo dobili paličice. Ko so učiteljice dobile natančna navodila, smo se odpravili v razrede, da izdelamo lončeni bas in drumelco. Ko so bila glasbila končana, smo nanje zaigrali. Da smo zbudili glasilke, pa smo zapeli tudi nekaj ljudskih pesmi. Sedaj smo bili mi na vrsti, da prisluhnemu razlagi in morda tudi kakšnemu zvoku starega glasbila. Razlaga je bila dolga, a zanimiva. Minevali so dnevi, ko smo se učili pisno množenje, veliko začetnico, pisno seštevanje in odštevanje.

Zgodnjega jutra v marcu smo bili nemirni, saj smo pisali angleško bralno značko. Osvojila sem zlato priznanje.

V mesecu aprilu smo se s 4. b razredom odpeljali v Gorišnico. Obiskali smo Dominkovo domačijo. Tam nas je sprejela prijazna gospa, ki nam je razkazala hišo. Ko smo se vrnili v šolo, smo reševali učne liste in si na power pointu ogledali druge stare hiše v Sloveniji. Nastopil je čas, ko smo učenci četrtega razreda zastopali našo šolo na Otroški varnostni olimpijadi (9. junij). Bilo je zelo zabavno. Zasedli smo odlično tretje mesto.

Na zaključni izlet smo se podali v Olimje. Obiskali smo samostan in staro lekarno, hišo čarovnic, čokoladnico in Jelenov greben.

Rebeka Mikša, 4. b

Na začetku šolskega me je bilo malo strah, saj sem po treh letih dobil novo učiteljico ter ocene. Po nekaj ocenah sem se že navadil.

Ob začetku novega šolskega leta smo si v kinu ogledali film Popotovanje cesarskega pingvina. Izvolili smo tudi predsednika, tajnico ter blagajnika.

Imeli smo naravoslovni dan, kjer smo naredili dve glasbili; to sta lončeni bas in drumelca. Bilo mi je zelo všeč, saj sem se naučil dve novi melodiji.

Na športnem dnevu sem se odrezal kar dobro, bil sem namreč četrti, na atletskem tekmovanju pa celo tretji. Pohod do Rance mi je bil zelo všeč, saj smo videli race mlakarice, ki so ves čas letale okoli nas.

Na Otroški varnostni olimpijadi smo v polfinalu bili tretji, zato smo se tudi v uvrstili v finale, kjer smo od dvajsetih bili peti.

Letos sem se naučil marsičesa novega, česar se doslej še nisem. Učiteljica Darja Šori mi je bila zelo všeč, saj nas je veliko naučila, čeprav je bila malo stroga. Kljub temu sem z njo rad hodil na naravoslovne dneve ter izlete.

Izvajali smo tudi govorne nastope. Dobil sem odlično oceno. V marcu smo šli na Dominkovo domačijo. Streho je imela pokrito s slamo. Ko smo prišli nazaj v šolo, pa smo izpolnjevali delovne liste.

Na končno ekskurzijo smo šli 1. junija v Olimje. Tam smo šli najprej v Podčetrtek, kjer smo si privoščili sladoled, nato pa še sendviče. Odpeljali smo se do gradu, ki je uspešno skrit. Še mi smo ga skoraj zgrešili. Lahko smo kupili kakšne spominčke. Tam nas je srečal pes po imenu Beno. Šli smo dalje v čokoladnico, kjer smo si lahko kupili čokolado. Nato smo počakali 4. b razred in se odpeljali k nevarnim čarovnicam ter se tako razhodili in si pogledali vse lutke. Ko smo tam končali, smo odšli na Jelenov greben, kjer sem hranil jelene, ki pa so bili prelepi.

Upam, da bom naslednja leta odličen, saj sem bil letos prav dober. Med počitnicami bom šel na morje in v Gardaland.

Miha Kokot, 4. a

25. Korantov pokal 2011

V soboto, 25. junija, se je ob 17. uri pričela prva tekma tradicionalnega dvodnevnega nogometnega turnirja v Bukovcih med lanskimi zmagovalci NK Podvinci in NK Stojnci.

Otvoritveno tekmo turnirja so dobili Stojnci s 3 : 0. Po tej tekmi je sledil obračun med gostitelji NK Bukovci in NK Markovci. Ker po 90 minutah ni bilo zmagovalca, so nogometaši pristopili k streljanju enajstmetrovk, kjer se je izkazal vratar NK Markovci Aleš Horvat in pomagal svoji ekipi do zmage. Naslednji dan so se za tretje mesto pomerili poraženci prvega dne, NK Podvinci in NK Bukovci. V rednem delu smo videli kar 10 zadetkov in ponovno smo zmagovalca dobili po streljanju enajstmetrovk. Tokrat so

bili domačini uspešnejši in so si zaslužili osvojeno tretje mesto, NK Podvinci pa so Bukovce zapustili kot zadnji. Priložnost na turnirju so dobili tudi najmlajši, ki so igrali pred finalom. Videli smo lahko tri kategorije, in sicer: U8 NK Bukovci : NK Stojnci, U10 NK Markovci : NK Bukovci in U12 NK Bukovci : NK Podvinci. Sledil je ključni dogodek, finale med NK Stojnci in NK Markovci. Stojnci so zaslužno slavili s 7 : 2 in osvojili prvo mesto ter prejeli prehodni pokal, ki bo krasil vitrine Športnega parka Stojnci do 26. Korantovega pokala. Po izboru trenerjev je pokal za najboljšega nogometaša turnirja prejel igralec iz drugo uvrščene ekipe NK Markovci, Peter Vnuk.

Damjan Zupanič

Foto: arhiv

Začetek tekme med NK Podvinci in NK Bukovci

Zaslужen premor v 3. SNL

Kot ste že lahko prebrali, je nogometaše iz Stojncev čakala težka naloga, saj so pomladanski del začeli na predzadnjem mestu s samo dvema zmagama, tremi neodločenimi izidi in kar osmimi porazi. Pristaši kluba ob Dravi smo že bili v skrbeh in se bali morebitnega črnega scenarija ter izpada zdaj že stalnega tretjeligaša v nižje ligaško tekmovanje. Vendar se na srečo to ne bo zgodilo,

saj so nogometaši našli pot iz krize in končali sezono na desetem mestu z 32 osvojenimi točkami. Skupno so zabeležili devet zmag, dvanajst porazov in pet neodločenih izidov. Sedaj so nogometaši odšli na zaslužen dopust nabirat nove moči, saj jih prav kmalu čaka tisti najtežji del nogometa – priprave na novo sezono.

Damjan Zupanič

Foto: JB

Igralci NK Stojnci

Mednarodna tekma v Stojncih

Foto: JB

Utrinek iz tekme med hrvaškim klubom NK Varaždin ter ukrajinskim FC Zorya

Zaključna revija U8

Foto: Sara Murkovič

Nogometni nadobudneži na reviji U8 na Hajdini

NK Hajdina, ONŠ Golgeter Hajdina in MNZ Ptuj so v soboto, 4. 6. 2011, uspešno organizirali zaključno nogometno revijo za mlajše cicibane U8 (letniki 2002 in mlajši).

Namen revije je bil druženje vseh mladih nogometašev, ki so v letošnji sezoni tekmovali v okviru MNZ Ptuj v kategoriji mlajši cicibani U8. Zaključne revije so se udeležile vse ekipe iz področja MNZ Ptuj (tudi iz občine Markovci), kar pomeni, da je bilo na Hajdini prisotnih kar 15 ekip oziroma okrog 200 otrok. Vse ekipe so medsebojno odigrale tudi štiri tekme, rezultati teh tekem pa niso bili pomembni. Pri tej starosti je namreč potrebno otroke predvsem navajati na nogomet, jih pravilno usmerjati, naučiti pravilno igrati nogomet, rezultati pa ne smejo biti v ospredju. Mladi nogometaši so se med seboj pomerili tudi v žongliranju žoge z nogo na odboj, najboljši pa so prejeli praktične nagrade in žoge. Med samimi tekmami je

bilo poskrbljeno tudi za animacijo z baloni, ki sta jo uspešno izvedla brata Malek. Po končanju tekem je sledilo še zaključno dejanje letošnje lige U8, in sicer podelitev spominskih medalj vsem sodelujočim otrokom. Medalje sta podelila župan občine Hajdina mag. Stanko Glazar in vodja ONŠ Golgeter Hajdina Sandi Mertelj. Pri tem dogodku so bili otroci še posebej navdušeni, izrazi na njihovih obrazih so kar žareli od veselja. Vsi so se namreč počutili kot zmagovalci. Zaključna revija je popolnoma dosegla svoj namen, otroci so bili zelo zadovoljni, zato bodo s temi prireditvami nadaljevali tudi v prihodnje.

Vir: www.nkhajdina.com

Mednarodni nogometni turnir v Italiji

Nogometaši NŠ Poli Drava Ptuj, letniki 1994 in mlajši, so se med 26. 4. in 1. 5. 2011 udeležili mednarodnega turnirja v Italijanskem mestu Benevento v bližini Neaplja. Na turnirju je sodelovalo 16 ekip iz cele Evrope, med njimi ekipe kot so Lazio, Napoli, Bari, Genova, Siena ...

Nasha ekipa se je v skupini C pomerila z ekipami Portuguar, Lazio (na turnirju so osvojili 1. mesto) in domačo ekipo Napoli. Dvakrat so remizirali, tretjo tekmo pa izgubili z 0:1, kar ni zadoščalo za napredovanje na turnirju, so se pa glede na razmere in pogoje dela, v katerih trenirajo, in glede na ostale udeležence turnirja, odlično odrezali.

Na turnirju sta sodelovala tudi dva vaščana Stojncev, Peter Jauševc in Domen Zupanič, oba letnika 1995. Domen igra za NŠ Poli Drava od leta 2007 in se je udeležil že turnirja U11 v Franciji, kjer so fantje NŠ Poli Drave takrat osvojili več kot odlično 2. mesto. Peter je pri NŠ Poli Drava začel igrati leto kasneje. Oba sta nogomet pred odhodom v NŠ Poli Drava igrala za domače Stojnce.

Iz Italije sta oba prišla z ogromno novih izkušenj, saj sta igrala proti vrhunskim mladim igralcem, ter polna lepih vtisov iz same poti po Italiji, kot tudi iz samega turnirja.

Jožica Zupanič

Damjan Zupanič

Košnja in srečanje

Krajani Nove vasi pri Markovcih so v soboto, 18. junija, že deseto leto zapovrstjo pripravili košnjo na star način. Pridružili so se jim tudi kosci iz sosednjih vasi in nekaterih društev. V nedeljo, 3. julija, pa je pred gasilsko – vaškim domom v Novi vasi potekalo še 3. srečanje konjenikov, traktoristov in koscev z BCS kosilnicami.

Že desetletje se z organizacijo košnje trudita Konjeniško društvo Nova vas in Vaški odbor v sodelovanju z domačimi gasilci in članicami vaškega aktiva podeželskih žena. Gonilna sila pri pripravi vsakoletne košnje je Anton Kekec, predsednik Konjeniškega društva, ob pomoči vseh krajanov, ki se vključujejo v prireditve.

S prikazom košnje na star način so Novovaščani pred desetimi leti pričeli z namenom, da obudijo ta običaj in pokažejo mlajšim generacijam, kako so pred desetletji, ko jih od šturmovskih travnikov še ni ločevalo umetno jezero, hodili kosit na svoja posestva v Šturmovce in kako so takrat spravljali seno za živino. Danes, ko je spravilo sena skoraj že popolnoma motorizirano, je prikaz košnje na star

način v prvi vrsti pravo doživetje za vse tiste, ki v košnji sodelujejo. To so kosci, gospodinje, brodar in furmani, ki na ta dan podoživijo duh nekdanjega časa.

Letos, ko je bila košnja Novovaščanov jubilejna, so vsi udeleženci prejeli simbolična priznanja. Dogajanje so popestrili še člani BCS teama iz Nove vasi, ki so po zaključku košnje na star način s svojimi BCS kosilnicami prav tako pokosili enega izmed travnikov.

Glede na to, da se številna gospodinjstva v Novi vasi (delno ali v celoti) ukvarjajo s kmetovanjem, je v kraju tudi veliko motornih (BCS) kosilnic. In tako se je porodila ideja o ustanovitvi BCS teama, v kate-rega so se vključili predvsem mladi fantje, pobudnika za njegovo ustanovitev pa sta bila Ludvik Kokol in Bojan Rizman.

Prvo julijsko nedeljo je v Novi vasi potekalo tudi srečanje konjenikov, traktoristov in članov BCS teama. Po uvodnem kulturnem programu je sledila parada udeležencev srečanja. Med gosti na prireditvi je bil tudi nekdanji markovski župnik Janez Furman, ki je Novovaščanom podaril sliko s simboli njihove vasi.

Mojca Zemljarič

Foto: MZ

Skupinska fotografija koscev in gospodinj na košnji 18. junija

Foto: MZ

Prireditve v nedeljo, 3. julija, so se v Novi vasi udeležili številni konjeniki.

Foto: MZ

Ludvik Kokol na čelu povorke članov BCS teama Nova vas

Od setve do peke

Kot že nekaj let doslej, je tudi letos prvi konec tedna v juliju v Prvencih pod okriljem Prosvetnega društva Prvenci – Strelci potekala prireditev Od setve do peke. Da je to vikend, ko vaščani obeh vasi ne načrtujemo dopustov, je sedaj že nekaj povsem običajnega.

Aktivnosti ob prireditvi so trajale že kar nekaj časa pred dogodkom - od izbire nastopajočih ansamblov, priprave in distribucije plakatov, priprave prireditvenega prostora – skednja, dostave starih kmečkih strojev na prireditveni prostor, sodelovanja v oddaji Orfejček ter še mnoge, mnoge druge aktivnosti, ki so potekale v dneh pred prireditvijo.

Prireditev se je tradicionalno pričela v soboto, 2. julija s prihodom žanjcev na kmečko dvorišče, kjer sta jih sprejela »virt« in gospodinja. Žetvi na njivi in naganju snopja je sledila kmečka južna, ki jo za žanjce na njivi pripravijo organizatorji, vendar pa so, kot vsako leto, tudi letos žanjci s seboj prinesli veliko domačih dobrot, ki ste jih lahko poskusili tudi obiskovalci. Povabilu na žetev se je tudi letos odzvalo lepo število koscev

in žanjic, udeležene so bile skorajda vse vasi občine Markovci. Njiva je bila zato kmalu požeta, etnografskemu delu pa je sledila zabava z ansamblom Čuki.

V nedeljo, 3. julija, je prireditev popestrila parada kmečkih vpreg ter starodobnih traktorjev. Temu je sledila mlatev. Popoldan je ob kmečkih igrah ter številnih ekipah, ki so se pomerile v zabavnih nalogah, minil kot bi mignil Za zabavo so v nadaljevanju skrbeli člani ansambla Štajerci.

Tako v soboto kot v nedeljo so bile obiskovalcem na voljo ajdove oziroma »hejdiske« pogače, ki so jih naše sovaščanke oba dneva pridno pripravljale v kuhinji vaškega doma. Ajdove pogače so že postale prepoznavna kulinarika naše prireditve.

Kljub temu, da tudi letos vreme ni bilo na naši strani, je bil namen prireditve vendarle dosežen: povezati vaščane obeh vasi ter seveda naše stalne »delavce« iz sosednjih vasi in celo občin. S skupnimi moči nam je še enkrat uspelo izvesti vrhunsko prireditev in prepričani smo, da bo tako tudi v prihodnjih letih.

Katja Kovačič

Foto: MZ

Kosce in žanjice sta pozdravila »virt« in gospodinja.

Foto: MZ

Preden so se odpravili na njivo, so žanjci pozorno prisluhnili gospodarjevim navodilom.

Foto: MZ

In delo se je začelo ...